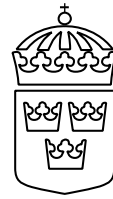

Regeringens proposition

2015/16:94

Genomförande av det omarbetade direktivet om explosiva varor

Prop. 2015/16:94

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 11 februari 2016

Stefan Löfven

Anders Ygeman
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen lämnar förslag till de ändringar i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor som krävs för att genomföra det omarbetade direktivet om explosiva varor inom EU. Direktivet syftar främst till att anpassa det tidigare explosivvarudirektivet till ett beslut inom EU om en gemensam ram för saluföring av produkter. Regeringen föreslår att det uttryckligen regleras i lagen att export av explosiva varor omfattas av krav på tillstånd och att ekonomiska aktörer som inte tar fysisk befattning med explosiva varor också ska omfattas av aktsamhetskravet.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2016.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.....	5
3	Ärendet och dess beredning	9
4	Den svenska regleringen av explosiva varor.....	10
4.1	Lagen om brandfarliga och explosiva varor	10
4.1.1	Tillämpningsområde och syfte	10
4.1.2	Aktsamhetskrav	11
4.1.3	Godkännandekrav.....	11
4.1.4	Tillstånd.....	11
4.1.5	Tillsyn och marknadskontroll.....	11
4.1.6	Ansvar	12
4.1.7	Bemyndiganden.....	12
5	Det omarbetade direktivet om explosiva varor	13
6	Genomförande av det omarbetade direktivet om explosiva varor	14
6.1	Allmänna bestämmelser (artiklarna 1–4)	14
6.2	De ekonomiska aktörernas skyldigheter (artiklarna 5–10).....	15
6.3	Säkerhetsbestämmelser (artiklarna 11–18)	19
6.4	Den explosiva varans överensstämmelse med kraven (artiklarna 19–23).....	22
6.5	Anmälan av organ för bedömning av överens- stämmelse (artiklarna 24–40).....	23
6.6	Marknadskontroll i unionen, kontroll av explosiva varor som förs på unionsmarknaden och unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder (artiklarna 41–45).....	24
6.7	Delegerade befogenheter och genomförande- befogenheter samt kommittéförfarande (artiklarna 46–49).....	27
6.8	Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser (artiklarna 50–55).....	27
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	29
8	Konsekvenser.....	30
9	Författningskommentar.....	32
Bilaga 1	Genomförande av det omarbetade direktivet om explosiva varor	36
Bilaga 2	Lagförslag i promemorian (Ju2015/05400/L4)	80
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	84

Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag.....	85	Prop. 2015/16:94
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	89	
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 februari 2016		90	
Rättsdatablad.....		91	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs¹ att 1, 5, 6, 16, 18, 19 och 36 §§ och rubriken närmast efter 5 § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller hantering, överföring *och import* av brandfarliga och explosiva varor *samt* sådana förberedande åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken *samt* konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Denna lag gäller hantering, överföring, import *och export* av brandfarliga och explosiva varor *och* sådana förberedande *och efterföljande* åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken *och till* konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Lagens syfte är att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av brandfarliga eller explosiva varor. Lagen ska även förebygga obehörigt förfarande med varorna.

5 §

I denna lag avses med

1. hantering: tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, transport, användning, omhändertagande, återvinning, destruktion, saluförande, underhåll, överlåtelse och därmed jämförliga förfaranden.

2. överföring: varje fysisk förflyttning inom Sverige eller till Sverige från land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor. Förflyttning inom en och samma anläggning utgör dock inte överföring.

3. import: införsel till Sverige från annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.

4. export: *utförsel från Sverige*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

till annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.

Krav vid hantering, överföring och import av brandfarliga och explosiva varor

Krav vid hantering, överföring, import eller export av brandfarliga och explosiva varor

6 §

Den som hanterar, överför eller importerar brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna *samt* för att förebygga obehörigt förfarande med varorna.

Den som hanterar, överför, importerar eller exporterar brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna *och* för att förebygga obehörigt förfarande med varorna. *Aksamhetskravet omfattar även den som tillhandahåller en explosiv vara på marknaden utan att hantera varan.*

16 §

Den som hanterar, överför eller importerar explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Den som hanterar, överför, importerar eller exporterar explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för hantering av brandfarliga varor som avser transport i sådan rörledning för vilken koncession har meddelats enligt lagen (1978:160) om vissa rörledningar eller enligt naturgaslagen (2005:403). Verksamheten ska dock uppfylla kraven för tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag.

18 §

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska pröva frågor om tillstånd till explosiva varor som avser

1. tillverkning, bearbetning, behandling, destruktion, underhåll och återvinning,
2. annan hantering som sker i anslutning till sådan hantering som nämns i 1,
3. gränsöverskridande överföring,
4. import, *och*

4. import,
5. export, *och*

5. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.

6. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.

Frågor om tillstånd till hantering och överföring av explosiva varor i övriga fall ska prövas av den kommun där varorna ska hanteras. Gäller frågan förvaring i flyttbart förråd och ska förvaringen ske i mer än en kommun, ska frågan prövas av den kommun där sökanden är bosatt eller där verksamheten huvudsakligen ska bedrivas.

19 §

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra *och* importera brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen *eller* importen ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl med hänsyn till brand- eller explosionsrisken *samt* konsekvenserna av en brand eller en explosion, får tillståndsmyndigheten besluta om nya eller ändrade villkor för tillståndet.

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra, importera *eller exportera* brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen, importen *eller exporten* ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl med hänsyn till brand- eller explosionsrisken *och till* konsekvenserna av en brand eller en explosion, får tillståndsmyndigheten besluta om nya eller ändrade villkor för tillståndet.

36 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka varor som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning eller av annan orsak ska anses utgöra brandfarliga eller explosiva varor,

2. klassificering av brandfarliga och explosiva varor,

3. brandfarliga och explosiva varors egenskaper och utförande,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring *och* import,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring, import *eller export*,

5. åtgärder och försiktighetsmått som anges i 6 §,

6. utredning som anges i 7 §,

7. kompetens som anges i 8 §,

8. föreståndare som anges i 9 §,
9. byggnad, annan anläggning och anordning som anges i 10 § samt att sådan byggnad, anläggning och anordning inte får användas, saluhållas eller säljas om den inte efter kontroll genom teknisk provning, besiktning eller annan undersökning har befunnits vara betryggande från skyddssynpunkt,
10. förvaring och förpackning som anges i 11 §,
11. godkännande som anges i 12 §,
12. vad som ska förstås med plastiska sprängämnen som anges i 13 § samt om hur sådan märkning med spårämne ska ske,
13. information som anges i 14 §,
14. hantering av frågor om tillstånd,
15. att hantering, överföring *eller* import av en brandfarlig eller explosiv vara ska vara förbjuden, om ett sådant förbud är av särskild betydelse med hänsyn till brand- eller explosionsrisken *samt* konsekvenserna av en brand eller en explosion, och
15. att hantering, överföring, import *eller export* av en brandfarlig eller explosiv vara ska vara förbjuden, om ett sådant förbud är av särskild betydelse med hänsyn till brand- eller explosionsrisken *och till* konsekvenserna av en brand eller en explosion, och
16. avgifternas storlek enligt denna lag.
Kommunen får meddela föreskrifter om avgifternas storlek enligt denna lag när det gäller den egna verksamheten.
En kommun får meddela föreskrifter om avgifternas storlek enligt denna lag när det gäller den egna verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2016.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet antog den 26 februari 2014 direktiv 2014/28/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (omarbetning) [det omarbetade explosivvarudirektivet]. Direktivet, som trädde i kraft den 18 april 2014, ska vara genomfört i medlemsstaterna senast den 19 april 2016 och de nya bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet ska tillämpas från och med den 20 april 2016. Direktivet bifogas som *bilaga 1*.

Direktivet är en omarbetning av rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (det tidigare explosivvarudirektivet).

Det omarbetade explosivvarudirektivet innebär inga ändringar av tillämpningsområdet för eller av de väsentliga skyddskraven i det tidigare explosivvarudirektivet, utan är främst ett led för att anpassa olika produkt direktiv till Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG. Beslutet fungerar som en mall för hur rättsakter som reglerar produkter ska utformas. Direktivet har tillsammans med åtta andra harmoniserade produkt direktiv anpassats till beslutet genom det s.k. anpassningspaketet (eng. alignment package). Genom att följa samma mall är tanken att rättsakterna ska bli mer enhetliga när det gäller definitioner, skyldigheter för ekonomiska aktörer (exempelvis tillverkare och distributörer), krav på anmälda organ som kontrollerar produkter och marknadskontroll. Anpassningen av direktivet till beslutet innebär bl.a. att vissa definitioner lagts till, att de ekonomiska aktörernas skyldigheter har klargjorts och att anmälningskriterierna för anmälda organ har skärpts.

I propositionen föreslås de lagändringar som bedöms nödvändiga för att genomföra direktivet i svensk rätt. Utöver de föreslagna ändringarna kan vissa anpassningar på förordningsnivå behöva göras. Huvuddelen av genomförandet av direktivet förutsätter emellertid åtgärder på myndighetsföreskriftsnivå. Ett sådant genomförandearbete bedrivs av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), huvudsakligen med stöd av bemyndiganden i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor och förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor.

Inom Justitiedepartementet har promemorian Genomförande av det omarbetade explosivvarudirektivet (Ju2015/05400/L4) utarbetats. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning över remissvaren finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2015/05400/L4).

Regeringen beslutade den 17 december 2015 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådet lämnar förslaget utan erinran. I propositionens lagförslag görs några mindre språkliga justering i förhållande till lagrådsremissens lagförslag. Vidare föreslås ett tidigare ikraftträdande. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*.

4 Den svenska regleringen av explosiva varor

Den svenska regleringen av explosiva varor finns huvudsakligen i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor (LBE), i förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor (FBE) och i myndighetsföreskrifter. LBE trädde i kraft den 1 september 2010 och ersatte då lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor. LBE är en allmänt hållen ramlag och regelverket får sitt konkreta innehåll genom bestämmelser som meddelats av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. LBE omfattar såväl brandfarliga som explosiva varor. Detaljbestämmelser av utpräglat teknisk karaktär har undvikits på lag- och förordningsnivå. Den typen av bestämmelser har i stället utfärdats på myndighetsnivå. Myndighetsföreskrifter har tidigare meddelats av Sprängämnesinspektionen samt, efter 2001 och fram till utgången av 2008, av Statens räddningsverk. Statens räddningsverks verksamhet på området har fr.o.m. den 1 januari 2009 övertagits av MSB. Myndigheten kungör sina föreskrifter i sin författningssamling (MSBFS).

I det följande redogörs kortfattat för de bestämmelser, framförallt i lagen, som är relevanta för genomförandet av det omarbetade explosivvarudirektivet.

4.1 Lagen om brandfarliga och explosiva varor

4.1.1 Tillämpningsområde och syfte

LBE syftar till att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av brandfarliga eller explosiva varor. Lagen syftar även till att förebygga obehörigt förfarande med brandfarliga eller explosiva varor (1 § andra stycket). LBE gäller för hantering, överföring och import av brandfarliga och explosiva varor samt för sådana förberedande åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken. Lagen gäller även beträffande konsekvenserna av en brand eller en explosion (1 § första stycket).

Till brandfarliga varor hänförs brandfarliga gaser, brandfarliga vätskor och brandreaktiva varor (3 §). Till explosiva varor hänförs explosiva

ämnen och blandningar, explosiva föremål och andra ämnen, blandningar och föremål som tillverkas i avsikt att framkalla en verkan genom en explosion eller en pyroteknisk effekt (4 §). Prop. 2015/16:94

4.1.2 Aktsamhetskrav

Den som hanterar, överför eller importerar brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom. Aktsamhetskravet sträcker sig inte bara till förebyggande av brand eller explosion orsakad av varorna utan även till att förebygga obehörigt förfarande med varorna (6 §). Med obehörigt förfarande avses till exempel stöld eller sabotage.

4.1.3 Godkännandekrav

För att en explosiv vara ska få släppas ut på marknaden ska den ha bedömts överensstämma med vad som ska godtas enligt bestämmelser som gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller, om det inte finns sådana bestämmelser, ha godkänts av behörig myndighet (12 §), dvs. av MSB (4 § FBE).

4.1.4 Tillstånd

Den som hanterar, överför eller importerar explosiva varor ska ha tillstånd till det. Samma sak gäller den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor (16 § första stycket). MSB prövar frågor om tillstånd i fråga om explosiva varor, när det rör tillverkning, bearbetning, behandling, destruktion, underhåll, återvinning och annan hantering som sker i anslutning till sådan hantering. Detsamma gäller gränsöverskridande överföring, import och sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till (18 § första stycket). Beträffande tillstånd för hantering och överföring av explosiva varor i övrigt är det den kommun där hanteringen ska ske som är ansvarig. Om frågan gäller förvaring i förråd som är flyttbart ska frågan prövas av den kommun där sökanden är bosatt eller där verksamheten huvudsakligen ska bedrivas (18 § andra stycket).

4.1.5 Tillsyn och marknadskontroll

Den som prövar ansökan om tillstånd (MSB eller en kommun) har också, inom sitt verksamhetsområde, tillsyn över efterlevnaden av lagen och föreskrifter och beslut som meddelats i anslutning till lagen (21 § första stycket). Försvarsmakten kan efter medgivande av MSB utöva viss tillsyn över Försvarsmaktens, Försvarets materielverks, Totalförsvarets forskningsinstituts och Fortifikationsverkets hantering och import av brandfarliga och explosiva varor (21 § andra stycket).

MSB utövar marknadskontroll över brandfarliga och explosiva varors egenskaper, utsläppande och tillhandahållande på marknaden, samt sådana produkter som används för hantering av brandfarliga och explosiva varor och för vilka myndigheten har utfärdat föreskrifter (22 §). MSB är på detta område marknadskontrollmyndighet enligt artiklarna 19, 24.2, 26, 27.2, 28 och 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (23 § FBE). Det innebär till exempel att MSB ska säkerställa att produkter som utgör en allvarlig risk dras tillbaka eller förbjuds. MSB ska vidare i enlighet med förordningen (EG) nr 765/2008 bl.a. inrätta förfaranden för att kunna följa upp klagomål och rapporter om risker relaterade till brandfarliga och explosiva varor, bevaka olyckor och skador som ovan nämnda produkter misstänks ha orsakat, kontrollera att korrigerande åtgärder har vidtagits samt följa upp vetenskaplig och teknisk kunskap i säkerhetsfrågor.

4.1.6 Ansvar

Den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot aktsamhetskravet i 6 § döms till böter eller fängelse i högst ett år (28 § första stycket). Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot något av kraven vid hantering, överföring och import av explosiva varor, som finns i 7–15 §§ (exempelvis utredningskravet och kompetenskravet) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 36 §, under förutsättning att ansvar inte kan dömas ut enligt 28 § första stycket (28 § andra stycket 1).

Till böter kan även den dömas som med uppsåt eller av oaktsamhet lämnar oriktig uppgift i en ansökan eller annan handling som ska lämnas enligt LBE eller en föreskrift som har meddelats i anslutning till lagen (28 § andra stycket 2). Detsamma gäller den som underlåter att komma in med upplysningar eller handlingar som en tillsynsmyndighet har begärt för att kunna utöva tillsyn (28 § andra stycket 3). Den som av oaktsamhet bryter mot tillståndsplikten döms till böter. Begås brottet med uppsåt eller av grov oaktsamhet döms till böter eller fängelse högst ett år (29 § första och andra stycket). Om ett uppsåtligt brott avser explosiva varor och är att anse som grovt döms till fängelse lägst sex månader och högst fyra år (29 § tredje stycket).

I ringa fall döms det inte till ansvar (30 § första stycket). Till ansvar enligt 28 § eller enligt 29 § första eller andra stycket döms inte om ansvar för gärningen kan ådömas enligt brottsbalken eller enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

4.1.7 Bemyndiganden

I 36 § finns bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter på området. Bestämmelsen innehåller 16 punkter, bl.a. omfattar föreskriftsrätten vilka varor som ska anses utgöra brandfarliga eller explosiva varor, undantag från LBE i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring och import,

åtgärder och försiktighetsmått med anledning av de aktsamhetskrav som ställs upp i 6 §, vilken information den som tillverkar, överför eller importerar brandfarliga ämnen eller explosiva varor ska lämna. Prop. 2015/16:94

5 Det omarbetade direktivet om explosiva varor

Direktivet är framtaget som ett led i genomförandet av det s.k. varupaketet som antogs av EU i juli 2008. I varupaketet ingår bl.a. beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter. Beslutet är tänkt att fungera som en mall för hur kommande och reviderade EU-rättsakter som reglerar produkter ska utformas. Det innehåller referensbestämmelser när det gäller t.ex. definitioner, skyldigheter för ekonomiska aktörer (dvs. tillverkare, distributörer, importörer m.fl.) och krav på anmälda organ som kontrollerar produkter. I varupaketet ingår även Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter. För svensk del innebär ackreditering i korthet att Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), som är Sveriges nationella ackrediteringsorgan, har bedömt att de företag eller organisationer som utför bedömning av överensstämmelse har den specifika kompetens som krävs för att utföra denna uppgift. Förordningen innehåller också bestämmelser om marknadskontroll och gränskontroll. Marknadskontroll innebär kontroll av att produkter som gjorts tillgängliga på den inre marknaden uppfyller gällande krav. Sedan den 1 januari 2010 är bestämmelserna i förordningen direkt tillämpliga i samtliga medlemsstater.

Bestämmelserna i beslut nr 768/2008/EG och förordning (EG) nr 765/2008 hör nära samman och kompletterar varandra. Till skillnad från förordningen är bestämmelserna i beslutet inte direkt tillämpliga utan har integrerats i direktivet som sedan ska genomföras i nationell rätt. Anpassningen till beslut nr 768/2008/EG innebär inga ändringar av tillämpningsområdet för eller de väsentliga skyddskraven i det tidigare explosivvarudirektivet.

Direktivet består av åtta kapitel med sammanlagt 55 artiklar och sex bilagor. I kapitel 1 finns allmänna bestämmelser, i kapitel 2 behandlas de ekonomiska aktörernas skyldigheter, i kapitel 3 säkerhetsbestämmelser, i kapitel 4 den explosiva varans överensstämmelse med kraven, i kapitel 5 anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse, i kapitel 6 marknadskontroll, kontroll av explosiva varor som förs in på unionsmarknaden och unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder, i kapitel 7 delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter samt kommittéförfarande och i kapitel 8 finns övergångsbestämmelser och slutbestämmelser som bl.a. behandlar sanktioner.

6 Genomförande av det omarbetade direktivet om explosiva varor

Den svenska lagstiftningen uppfyller i stor utsträckning redan det omarbetade explosivvarudirektivets krav. Det kan noteras att en stor del av regelverket på området sedan tidigare är genomfört genom myndighetsföreskrifter. Bedömningen är att även de ändringar som krävs för genomförandet av direktivet till största delen bör göras på myndighetsföreskriftsnivå. Detta till följd av att bestämmelserna i direktivet i stor utsträckning är av detaljerad och teknisk karaktär. Nedan följer en genomgång av direktivet och överväganden gällande genomförandeåtgärder i form av lagändringar.

6.1 Allmänna bestämmelser (artiklarna 1–4)

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 1–4.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Endast *Swedac* har kommenterat denna del. *Swedac* påpekar att det i promemorian anges att det av godkännandekravet i 12 § LBE följer särskilt att för att en explosiv vara ska få släppas ut på marknaden ska den av MSB ha bedömts överensstämma med vad som ska godtas enligt bestämmelser som gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta strider enligt *Swedac* bl.a. mot artikel 3 om fri rörlighet i det omarbetade explosivvarudirektivet.

Skäl för regeringens bedömning: Artikel 1 anger att direktivet ska tillämpas på explosiva varor för civilt bruk. Artikel 2 anger vidare att direktivet inte ska tillämpas på explosiva varor som enligt nationell lagstiftning är avsedda för användning av försvarsmakten och polisen, pyrotekniska artiklar som omfattas av direktiv 2013/29/EU och ammunition, om annat inte följer av artiklarna 12–14. Artikel 2 anger vidare att direktivet inte hindrar medlemsstaterna från att i nationell lagstiftning ange vissa ämnen, som inte omfattas av direktivet, som explosiva varor. I artikel 2 finns definitioner och i artikel 3 stadgas om fri rörlighet för varor som uppfyller direktivets krav. I artikel 4 föreskrivs att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att explosiva varor får tillhandahållas på marknaden endast om de uppfyller kraven i direktivet.

Beträffande artikel 1 och ett antal definitioner i artikel 2, vilka motsvaras av artiklar i det tidigare explosivvarudirektivet, så har dessa omhändertagits i samband med genomförandet av det direktivet. I artikel 2 har det dock tillkommit en rad nya definitioner till följd av att direktivet har anpassats till beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram

för saluföring av produkter. De definitioner som är nya och kräver genomförande i nationell rätt kommer att behandlas i anslutning till de delar av direktivet som de hänför sig till.

Artikel 3 som avser fri rörlighet riktar sig till medlemsstaterna och kräver inga genomförandeåtgärder. I fråga om artikel 4 om tillhandahållande på marknaden kan konstateras att LBE redan innehåller såväl aktsamhets- som godkännandekrav, se bl.a. 6–15 §§ LBE. Genom denna reglering uppställs krav på att den som hanterar, överför eller importerar explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna (6 §). Såsom *Swedac* påpekar anges i promemorian att det av godkännandekravet i 12 § LBE följer särskilt att för att en explosiv vara ska få släppas ut på marknaden ska den av MSB ha bedömts överensstämma med vad som ska godtas enligt bestämmelser som gäller inom EES. Enligt 12 § LBE följer dock att för att en explosiv vara ska få släppas ut på marknaden ska den ha bedömts överensstämma med vad som ska godtas enligt bestämmelser som gäller inom EES eller, om det inte finns sådana bestämmelser, ha godkänts av den myndighet som regeringen bestämmer. Som framgår av paragrafen finns det inget krav på förhandsgodkännande av en nationell myndighet för att en vara ska få släppas ut på marknaden. 12 § LBE står därför enligt regeringens bedömning inte i strid med artikel 3 om fri rörlighet i direktivet.

6.2 De ekonomiska aktörernas skyldigheter (artiklarna 5–10)

Regeringens förslag: I lagen om brandfarliga och explosiva varor ska ett tillägg göras så att även åtgärder efter befattning med explosiva varor omfattas av lagens tillämpningsområde. Vidare ska ett tillägg göras som klargör att aktsamhetskravet även gäller för den som utan att hantera en explosiv vara tillhandhåller en sådan på marknaden.

Regeringens bedömning: Inga ytterligare lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 5–10.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås inte något tillägg i 6 § LBE.

Remissinstanserna: MSB anför att nuvarande reglering i LBE och i FBE inte ger myndigheten möjlighet att meddela föreskifter så att artikel 8, som rör distributörernas skyldigheter, kan införlivas fullt ut.

MSB, *Kompetenscentrum Energetiska Material (KCEM)* och *Innovations- och Kemiindustrierna i Sverige AB (IKEM)* anför att om artikel 5.1 ska tillämpas bokstavigt innebär detta att explosiva varor som tillverkaren inte avser att släppa ut på marknaden utan använder själv ska CE-märkas. Detta medför enligt remissinstanserna konsekvenser för explosivvaruindustrin som, enligt KCEM och IKEM, är orimliga.

Swedac anför i denna del att styrelsen har svårt att utläsa att befintliga bemyndiganden i LBE täcker de nya krav som riktas mot enskilda

ekonomiska aktörer och att det vore en fördel om nödvändiga bemyndiganden angavs mer tydligt och transparent.

Kommerskollegium bedömer att de föreslagna föreskrifterna inte är anmälningspliktiga enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, World Trade Organisation (WTO) Agreement on Technical Barriers to Trade (TBT-avtalet) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden.

Skäl för regeringens förslag och bedömning

Bestämmelserna om de ekonomiska aktörernas skyldigheter bör till största del genomföras i myndighetsföreskrifter

I artikel 5 regleras tillverkarnas skyldigheter, bl.a. ska tillverkare utarbeta viss teknisk dokumentation och låta utföra det relevanta förfarandet för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 20, upprätta EU-försäkran om överensstämmelse, anbringa CE-märkning och se till att de explosiva varor som släpps ut på marknaden åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsinformation. Enligt artikeln ska vidare en tillverkare som har skäl att tro att en explosiv vara som han eller hon släpper ut på marknaden inte överensstämmer med kraven omedelbart vidta de korrigeringar åtgärder som krävs för att få den explosiva varan att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla varan. Tillverkaren får, enligt artikel 6, genom skriftlig fullmakt utse en representant att utföra vissa av de skyldigheter som åligger tillverkaren. I artiklarna 7 och 8 beskrivs importörernas respektive distributörernas skyldigheter. Dessa ska bl.a. se till att den explosiva varan är försedd med CE-märkning, åtföljs av bruksanvisning och säkerhetsinformation och återkalla en explosiv vara som de har skäl att tro inte överensstämmer med kraven. I artikel 9 behandlas fall där tillverkarens skyldigheter är tillämpliga på importörer och distributörer, exempelvis då en importör eller distributör släpper ut en explosiv vara på marknaden under eget namn. Avslutningsvis behandlas i artikel 10 identifiering av ekonomiska aktörer, vilket gäller de fall en explosiv vara inte omfattas av det system för identifiering och spårning som beskrivs i artikel 15. De ekonomiska aktörerna ska då på begäran av marknadskontrollmyndigheterna identifiera ekonomiska aktörer som levererat en explosiv vara till dem och ekonomiska aktörer som de har levererat en explosiv vara till.

Bestämmelserna i artiklarna 5–10, som följer av att direktivet har anpassats till beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter, är till största delen nya och kräver, enligt regeringens mening, genomförande i nationell rätt. Detta gäller också definitionerna i artikel 2 av begrepp som förekommer i artiklarna (artiklarna 2.9–2.13, 2.15, 2.19 och 2.24).

Av godkännandekravet i 12 § LBE följer att för att en explosiv vara ska få släppas ut på marknaden ska den ha bedömts överensstämma med vad som ska godtas enligt bestämmelser som gäller inom EES. MSB har med stöd av 36 § första stycket 11 LBE jämfört med 25 § första stycket 7

FBE fått föreskriftsrätt i fråga om sådana godkännanden. MSB har även föreskriftsrätt vad gäller de åtgärder och försiktighetsmått som anges i 6 §, se 36 § första stycket 5 LBE jämfört med 25 § första stycket 7 FBE. Det omarbetade explosivvarudirektivet ställer emellertid krav på de ekonomiska aktörerna även efter att de tagit befattning med den explosiva varan (se exempelvis artiklarna 5.3, 5.7, 6.2, 7.6, 7.7 och 8.4). För att direktivet ska kunna genomföras även i detta avseende ska 1 §, som tar upp lagens syfte och tillämpningsområde, kompletteras på så sätt att även efterföljande åtgärder med varorna omfattas.

Innehållet i artiklarna 5–10 är av detaljerad karaktär och regeringen delar promemorians bedömning att det därför är mindre lämpligt att genomföra dessa i lag. De ska i stället till största delen genomföras på myndighetsföreskriftsnivå. Genom bemyndigandet i 36 § första stycket 5 och 11 LBE jämfört med 25 § första stycket 7 FBE kan MSB meddela dessa föreskrifter. Regeringen anser således att de befintliga bemyndigandena är tillräckliga för att MSB ska kunna meddela nödvändiga föreskrifter för genomförandet av direktivet i denna del. Några förtydligande i enlighet med vad Swedac efterfrågar behövs därför inte.

Direktivet ställer krav på att medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelse av bestämmelser i nationell rätt som har utfärdats med tillämpning av direktivet (se artikel 50). Förslagen innebär att ekonomiska aktörer kommer att omfattas av det straffansvar som finns i 28 § LBE (se avsnitt 4.1.6). Se vidare avsnitt 6.8.

Ekonomiska aktörer som inte tar fysisk befattning med explosiva varor

MSB har anfört att med begreppet hantering i LBE avses fysisk hantering. Direktivets bestämmelser om distributörers skyldigheter gäller, enligt MSB, oavsett om dessa aktörer tar en fysisk befattning med de explosiva varorna eller inte. Det kan, enligt MSB, finnas fall där distributören av den explosiva varan inte tar fysisk befattning med varan i samband med ett tillhandahållande utan endast agerar mäklare mellan importören och slutanvändaren. MSB anser att dessa fall inte träffas av bestämmelsen i 6 § och att myndigheten därför inte kan meddela föreskrifter med stöd av sitt befintliga bemyndigande. MSB anser därför att myndigheten inte kan införliva bestämmelsen om distributörens skyldigheter fullt ut i svensk rätt och föreslår att ett tillägg görs i 6 § LBE.

Med tillhandahållande på marknaden avses enligt artikel 2.7 i direktivet varje leverans av en explosiv vara för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt. En distributör är enligt artikel 2.12 en fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, förutom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en explosiv vara på marknaden.

Direktivet bör förstås så att distributörernas tillhandahållanden av en explosiv vara på marknaden inte är begränsat till att distributören tar fysisk befattning med varorna. Hanteringsbegreppet i 5 § lagen om brandfarliga och explosiva varor kan uppfattas så som endast innefattande fysisk hantering av explosiva varor (se prop. 2009/10:203 s.

Prop. 2015/16:94 37 och s. 68). Regeringen delar därför MSB:s bedömning att myndigheten enligt gällande rätt inte kan meddela föreskrifter som omfattar distributörer som inte tar fysisk befattning med de explosiva varorna. För att direktivet ska kunna genomföras bör därför 6 § LBE ändras så att det tydliggörs på vilket sätt aktsamhetskravet gäller även för den som tillhandhåller en explosiv vara utan att ta fysisk befattning med den.

Som anføres ovan ställer direktivet krav på att medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelser av bestämmelser i nationell rätt som har utfärdats med tillämpning av direktivet (se artikel 50). Förslaget innebär att även ekonomiska aktörer som inte tar fysisk befattning med explosiva varor kommer att omfattas av det straffansvar som finns i 28 § LBE (se avsnitt 4.1.6). Se vidare avsnitt 6.8.

CE-märkning av explosiva varor som tillverkats för tillverkarens egna ändamål

Flera remissinstanser har påpekat att det får stora konsekvenser för explosivvaruindustrin om tillverkarna även ska CE-märka explosiva varor som de använder för egna ändamål och inte avser att släppa ut på marknaden. *KCEM* anför bl.a., med stöd av *IKEM*, att exempel på sådana konsekvenser är att utvecklingen av nya produkter kommer att avsevärt försvåras, för att inte säga omöjliggöras, om företag inte kan genomföra tester på produkter under utvecklingsarbetet. Vidare anføres att sådan märkning skulle leda till kostnadsökningar, vilket kommer att göra produkterna orimligt dyra utan att någon säkerhetsmässig vinst gjorts. *MSB* har anført att det ur ett säkerhetsperspektiv inte är nödvändigt med CE-märkning av alla explosiva varor som tillverkats för tillverkarens egna ändamål. När en tillverkare framställer explosiva varor i små mängder i samband med produktutveckling, forskning och liknande kommer tillverkarens förmåga att utföra sin verksamhet på ett säkert sätt prövas i samband med att denne söker tillstånd för verksamheten hos MSB. Det är först i samband med större serietillverkning och då tillverkaren mera regelbundet använder och tillgodogör sig sprängkraften i egentillverkade explosiva varor som CE-märkningen torde tillföra tillräckligt mycket säkerhetsmässigt.

Av artikel 5.1 framgår att tillverkarna ska, när de släpper ut sina explosiva varor på marknaden eller använder dem för egna ändamål, se till att de konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II. Enligt artikel 5.2 ska tillverkarna bl.a. låta utföra det relevanta förfarandet för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 20. Om bedömningen har visat att en explosiv vara uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och anbringa CE-märkning. Av direktivtexten följer således att även explosiva varor som tillverkaren avser att använda för egna ändamål ska CE-märkas.

CE-märkning är en viktig angivelse för att en produkt överensstämmer med EU-lagstiftningen. Tillverkare eller importörer intygar genom CE-märkningen att en produkt som man saluför på den inre marknaden uppfyller gällande krav såsom grundläggande krav på hälsa och säkerhet,

men i vissa fall även andra produkttegenskaper. CE-märkta produkter har Prop. 2015/16:94
fri rörlighet på den inre marknaden.

Någon definition av begreppet ”användning för egna ändamål” finns inte i direktivet. Kommissionen lämnade därför den 28 maj 2015 i ett meddelande sin tolkning av begreppet. Av meddelandet framgår bl.a. att

use for own purposes in Article 5(1) of Directive 2014/28/EU [...] should be interpreted as only covering the manufacturer’s use for own purposes relating directly to the blasting effect of the explosives, and not to the manufacturer’s use for other purposes such as R&D, trials, education, experiments, incorporation into a formulation or article, disposal or extraction for disposal

I dessa fall ska det, enligt kommissionen, inte krävas att tillverkarna gör en bedömning av överensstämmelse eller CE-märker den explosiva varan. Vidare framgår av meddelandet att undantaget enligt kommissionen endast gäller ekonomiska aktörers användning för egna ändamål.

En medlemsstat är inte bunden av ett tolkningsmeddelande. Detta hindrar dock inte att en medlemsstat använder sig av tolkningsmeddelandet som vägledning till hur en rättsakt ska tolkas. Regeringen anser, med beaktande av CE-märkningens syfte, vad som anges i tolkningsmeddelandet och vad MSB har anfört, att endast sådana explosiva varor som tillverkarna avser att använda för egna ändamål med syfte att utnyttja sprängkraften, bör omfattas av kravet på CE-märkning.

I likhet med Kommerskollegium bedömer regeringen att de föreslagna ändringarna i LBE inte är anmälningspliktiga enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (det tidigare anmälningsdirektivet 98/34/EG), WTO:s TBT-avtal eller tjänstedirektivet 2006/123/EG.

6.3 Säkerhetsbestämmelser (artiklarna 11–18)

Regeringens förslag: En definition av export läggs till i lagen om brandfarliga och explosiva varor. Därutöver kompletteras lagen med ett uttryckligt krav på tillstånd för export av explosiva varor och med att det är MSB som ska pröva sådana ansökningar om tillstånd. Följdändringar med anledning av att export ska kräva tillstånd görs även.

Regeringens bedömning: Inga ytterligare lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 11–18.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: MSB framför att myndighetens föreskriftsbemyndigande medför mycket små möjligheter att vidta alla sådana åtgärder som avses i artikel 13. MSB har t.ex. inga möjligheter att genom myndighetsföreskrifter stoppa en påbörjad överföring av explosiva varor eller ammunition. Myndigheten kan heller inte vidta särskilda åtgärder

vid gränspassager eller ställa särskilda krav på personkontroller av dem som är inblandade i hanteringen av explosiva varor. MSB framhåller vidare att det är angeläget att regeringen inom en överskådlig framtid ändrar 18 § LBE så att MSB även blir tillståndsmyndighet för sådana överföringar inom Sverige som sker i anslutning till tillverkning av explosiva varor. Detta har även påtalats av *KCEM* och *IKEM*.

Tullverket anser att vissa brandfarliga och explosiva varor bör läggas till i varulistan i 3 § lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen för att verket ska kunna kontrollera, ingripa och lagföra när det inte finns tillstånd till överföring. Tullverket anger att ett aktuellt exempel på när verket saknar befogenhet att ingripa är vid införsel av handgranater.

Inspektionen för strategiska produkter (ISP) konstaterar att det även fortsättningsvis kommer att krävas två, och ibland till och med tre, tillstånd för utförsel (export) av ammunition (all ammunition utgör explosiva varor) utanför EES. För utförsel (överföring) av ammunition inom EES gör ISP bedömningen att det fortsättningsvis kommer att krävas tre tillstånd.

Skäl för regeringens förslag och bedömning

Inga lagändringar krävs för att genomföra artiklarna 11, 12, 17 och 18

Artiklarna 11 och 12 behandlar överföring, dvs. fysisk förflyttning av explosiva varor och ammunition inom EU. Artiklarna ställer upp ett antal krav som måste vara uppfyllda för att överföring ska få ske. Enligt artikel 17 ska en medlemsstat när den ger licens eller tillstånd till tillverkning av explosiva varor särskilt kontrollera att de ekonomiska aktörerna är kapabla att uppfylla de tekniska förpliktelser de tar på sig. I artikel 18 finns bestämmelser om beslag om det finns tillräckliga bevis för att den explosiva varan kommer att bli föremål för förvärv, användning eller handel som sker olagligt.

Vad avser artiklarna 11, 12, 17 och 18 motsvaras dessa av artiklar i det tidigare explosivvarudirektivet och har omhändertagits i samband med genomförandet av det direktivet. Direktivets krav på att medlemsstaterna ska tillämpa aktuella artiklar tillgodoses därmed av gällande rätt.

Undantag av säkerhetsskäl, utbyte av information samt identifiering och spårning av explosiva varor

Enligt artikel 13 får en medlemsstat vid allvarliga hot eller angrepp på den allmänna säkerheten till följd av olagligt innehav eller bruk av explosiva varor eller ammunition, vidta alla nödvändiga åtgärder i fråga om överföring av explosiva varor eller ammunition för att förebygga detta olagliga innehav eller bruk. Medlemsstaterna ska vidare enligt artikel 14, för genomförandet av artiklarna 11 och 12, upprätta nätverk för informationsutbyte, underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om vilka nationella myndigheter som ansvarar för att sända och ta emot informationen och genomföra de förfaranden som föreskrivs i artiklarna 11 och 12. Medlemsstaterna ska därutöver se till att övriga medlemsstater och kommissionen har tillgång till uppdaterad information om ekonomiska aktörer som innehar sådana licenser eller

tillstånd som avses i artikel 16. Artikel 15 behandlar identifiering och spårning av explosiva varor. Artikeln ger också kommissionen rätt att anta genomförandeakter på området.

Undantaget av säkerhetsskäl som medlemsstaterna får göra enligt artikel 13 har sin motsvarighet i artikel 11 i det tidigare explosivvarudirektivet. MSB kan med stöd av bemyndigandet i 36 § första stycket 5 LBE och 25 § första stycket 7 FBE använda sig av undantaget för att förebygga olagligt innehav och bruk. MSB har anfört att det angivna bemyndigandet medför mycket små möjligheter för myndigheten att vidta alla sådana åtgärder som avses i den aktuella artikeln. Regeringen gör bedömningen att den föreskriftsrätt MSB har är tillräcklig för att uppfylla direktivets krav i denna del.

Vad sedan avser artikel 14.1 första stycket finns redan ett nätverk för informationsutbyte som Sverige deltar i. Sådan tillgång till uppgifter som avses i artikel 14.1 andra stycket är inte särskilt reglerat och det har inte framkommit att det finns något sådant behov.

Artikel 15 innehåller detaljerade bestämmelser om identifiering och spårning av explosiva varor. Liknande bestämmelser finns även i det tidigare explosivvarudirektivet. MSB har med stöd av 25 § FBE meddelat föreskrifter om identitetsmärkning och registrering av explosiva varor för civilt bruk. Direktivets krav i nu aktuellt hänseende bedöms därigenom tillgodosett.

Tillstånd för export av explosiva varor införs

I artikel 16 föreskrivs att ekonomiska aktörer ska inneha en licens eller ett tillstånd som ger dem rätt att tillverka, förvara, använda, importera, exportera, överföra eller bedriva handel med explosiva varor. Detta gäller inte anställda hos en ekonomisk aktör som innehar en licens eller ett tillstånd. Kravet på tillstånd regleras i 16 § LBE som bl.a. stadgar att den som hanterar, överför eller importerar explosiva varor eller den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till detta. Definitioner av vad som avses med hantering, överföring och import finns i 5 § LBE. I bestämmelserna regleras emellertid export inte uttryckligen. Med hantering avses enligt 5 § LBE ”tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, transport, användning, omhändertagande, återvinning, destruktion, saluförande, underhåll, överlåtelse och därmed jämförliga förfaranden”. I praktiken torde den som ska exportera en vara även hantera varan som ett led i exporten och befattningen med varan därmed omfattas av regelverket i LBE. Enligt gällande rätt måste därför den som vill exportera en brandfarlig eller explosiv vara ansöka om tillstånd för hanteringen av varan som ett led i exporten (se prop. 2009/10:203 s. 37). För att tydliggöra att det svenska regelverket omfattar export bör emellertid det begreppet läggas till i 1 § LBE, som reglerar syftet med och tillämpningsområdet för lagen. I enlighet därmed bör det även i 5 § införas en definition av export på så sätt att med export avses ”utförelse från Sverige till annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor”. Även i 16 § LBE bör en komplettering göras, så att det av den bestämmelsen framgår att även den som exporterar explosiva

varor ska ha tillstånd till det. MSB bör även uttryckligen ges i uppgift att pröva frågor om exporttillstånd, vilket föreslås tas in i 18 § LBE. Som en följd av att exportbegreppet förs in i LBE behöver export även läggas till i 6 § som reglerar aktsamhetskrav, 19 § där ytterligare bestämmelser om tillståndsprövning finns och 36 § som innehåller bemyndiganden.

Direktivet ställer krav på att medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelser av bestämmelser i nationell rätt som har utfärdats med tillämpning av direktivet (se artikel 50). Förslagen innebär att ekonomiska aktörer kommer att omfattas av det straffansvar som finns i 28 och 29 §§ LBE (se avsnitt 4.1.6). Se vidare avsnitt 6.8.

MSB anför att den nuvarande regleringen i 18 § LBE medför att den som tillverkar explosiva varor dels ska söka tillstånd till hantering och den gränsöverskridande överföringen hos MSB, dels måste söka tillstånd för överföring inom Sverige hos den kommun där varorna hanteras. Detta innebär en onödig administrativ börda för sökande och den berörda kommunen anser MSB tillsammans med *KCEM* och *IKEM*. Dessa remissinstanser föreslår därför att MSB även blir tillståndsmyndighet för sådana överföringar inom Sverige som sker i anslutning till tillverkning av explosiva varor. Beredningsunderlaget medger emellertid inte att denna synpunkt beaktas inom ramen för detta lagstiftningsarbete.

Gällande *Tullverkets* synpunkt på att vissa brandfarliga och explosiva varor bör läggas till i 3 § lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen (inregränslagen) har en utredare den 17 november 2015 fått i uppdrag att bl.a. se över bestämmelserna i inregränslagen avseende detta. Tullverkets synpunkt kommer således att omhändertas i det arbetet.

6.4 Den explosiva varans överensstämmelse med kraven (artiklarna 19–23)

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 19–23.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har invänt mot bedömningen.

Skäl för regeringens bedömning: Artikel 19 behandlar presumtion om överensstämmelse för explosiva varor. Förfaranden för bedömning av överensstämmelse, dvs. den process som visar om de grundläggande säkerhetskraven i direktivet för en explosiv vara har uppfyllts behandlas i artikel 20. I artikel 21 finns bestämmelser om EU-försäkran om överensstämmelse. Genom att upprätta en sådan försäkran tar tillverkaren ansvar för att den explosiva varan överensstämmer med kraven i direktivet. Artikel 22 anger att CE-märkning ska omfattas av de allmänna principerna som fastställs i artikel 30 i förordningen (EG) nr 765/2008. CE-märkning innebär att tillverkaren eller importören intygar att den produkt som saluförs på den inre marknaden uppfyller gällande krav. Kapitlet avslutas med artikel 23 som rör regler och villkor för anbringande av CE-märkning.

Vad först avser artiklarna 19, 20 och 23 rör dessa villkor för utsläppande av explosiva varor på unionsmarknaden. MSB har redan

med stöd av sitt bemyndigande i 36 § första stycket 11 LBE jämfört med 25 § första stycket 7 FBE antagit föreskrifter avseende presumtion om överensstämmelse för explosiva varor, förfarande för bedömning av överensstämmelse och CE-märkning. Eventuella ändringar i föreskrifterna som kan behöva göras med anledning av att de aktuella artiklarna har formulerats om i förhållande till det tidigare explosivvarudirektivet täcks av befintligt bemyndigande.

Artikel 21 om EU-försäkran om överensstämmelse är ny. Bestämmelsen är av detaljerad och teknisk karaktär och regeringen anser därför att artikeln lämpligen bör genomföras genom myndighetsföreskrifter. Eftersom artikel 21 gäller förutsättningar för godkännande av en explosiv vara är bedömningen vidare att MSB med stöd av bemyndigandet i 36 § första stycket 11 LBE jämfört med 25 § första stycket 7 FBE kan meddela föreskrifter avseende EU-försäkran om överensstämmelse.

Vad avser artikel 22 om allmänna principer för CE-märkning hänvisar den till artikel 30 i förordningen (EG) nr 765/2008. EU-förordningar är enligt artikel 288 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) till alla delar bindande och direkt tillämpliga i alla medlemsstater. Kompletterande bestämmelser till ovan nämnd förordning har införts i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll (14–17 §§).

Sammantaget gör regeringen bedömningen att några lagändringar inte krävs för att genomföra direktivets krav i denna del.

6.5 Anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse (artiklarna 24–40)

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 24–40.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över promemorians bedömning i denna del.

Skäl för regeringens bedömning: De aktuella artiklarna innehåller skärpta krav på anmälda organ. När det gäller denna del av direktivet fick Swedac i regleringsbrevet för budgetåret 2015 i uppdrag att utarbeta föreskrifter för att genomföra eller komplettera bestämmelser om anmälda organ i rättsakter som anpassats till beslut 768/2008/EG. Den 1 juli i år trädde Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) föreskrifter och allmänna råd om anmälda organ inom vissa områden (STAFS 2015:6) i kraft. Genom dessa föreskrifter har Swedac tagit fram sektorsövergripande föreskrifter om anmälda organ för att genomföra bl.a. det omarbetade explosivvarudirektivet. Enligt föreskrifterna ska äldre bestämmelser tillämpas till den 20 april 2016 för ett organ som är eller vill bli anmält enligt aktuella bestämmelser för uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse av explosiva varor. Dessa föreskrifter kommer att behöva kompletteras med anledning av krav som framgår av direktivets bilagor (se närmare under avsnitt 7), vilket kan ske

Prop. 2015/16:94 på samma författningsnivå. Några lagändringar krävs således inte för genomförandet av de aktuella artiklarna.

6.6 Marknadskontroll i unionen, kontroll av explosiva varor som förs på unionsmarknaden och unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder (artiklarna 41–45)

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 41–45.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *MSB* anför att myndighetens befogenhet att som marknadskontrollmyndighet kräva ett tillbakadragande eller återkallande av en explosiv vara från marknaden av en aktör i enlighet med artikel 42.1 är alltför otydligt reglerat i nuvarande lagstiftning.

Swedac påpekar att artikel 45 om bristande överensstämmelse rör marknadskontroll. *Swedac* anför vidare att det i promemorian anges att artikel 45 hanteras inom det tillsynförfarande som *MSB* och kommunerna bedriver. Om avsikten är att även kommunerna ska bedriva marknadskontroll krävs enligt *Swedac* en lagändring.

Enligt *Swedac* kan det vidare ifrågasättas om det finns bemyndigande för marknadskontrollmyndigheten att beakta en väl fungerande inre marknad i sin tillsyn och beivra illojal konkurrens då syftet med LBE endast är att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av brandfarliga och explosiva varor samt förebygga obehörigt förfarande med varorna. *Swedac* anför att det är angeläget att lagstiftningen utformas på ett transparent sätt för att möjliggöra en effektiv marknadskontroll som inte bara beaktar olyckor och skador utan även behovet av att skydda seriösa företag mot illojal konkurrens och att syftet med den svenska lagstiftningen sammanfaller med det direktiv som den avser att genomföra.

Skäl för regeringens bedömning

Marknadskontroll i unionen och förfarande för att på nationell nivå hantera explosiva varor som utgör en risk

I artikel 41 föreskrivs bl.a. att artiklarna 16–29 i förordningen (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på explosiva varor. I artikel 42 regleras förfarandet för att på nationell nivå hantera explosiva varor som utgör en risk och hur marknadskontrollmyndigheterna och de ekonomiska aktörerna ska agera om det konstateras att en explosiv vara som omfattas av direktivet inte uppfyller dess krav. Marknadskontroll innebär att ansvariga myndigheter (marknadskontrollmyndigheterna) kontrollerar att produkter som finns på marknaden uppfyller krav i gällande lagstiftning, till exempel att de är märkta och prövade enligt regelverket.

Vad först avser artikel 41 första stycket bedöms direktivets krav i denna del tillgodosett genom den marknadskontroll som *MSB* utövar (se

22 § LBE samt 23 och 24 §§ FBE). Vad avser andra stycket får godkännandekravet i 12 § LBE och det tillstånds-, tillsyns- och marknadskontrollssystem som regleras genom lagen i övrigt anses motsvara sådana lämpliga åtgärder som avses. Även i denna del får direktivets krav anses uppfyllt.

Artikel 42 reglerar explosiva varor som utgör en risk och hur marknadskontrollmyndigheten och de ekonomiska aktörerna då ska agera. De delar av artikeln som kräver åtgärder på lagnivå får genom bestämmelserna om aktsamhet, kompetens m.m. för de som hanterar, överför eller importerar explosiva varor (6–15 §§ LBE), tillståndskravet och därtill hörande bestämmelser (16, 19 och 20 §§ LBE) och bestämmelserna om tillsyn och marknadskontroll (se 21 § LBE samt 23 och 24 §§ FBE), anses vara genomförda.

MSB har anfört att myndighetens befogenhet att i egenskap av marknadskontrollmyndighet kräva ett omedelbart tillbakadragande eller återkallande av en produkt (artikel 42.1) är alltför otydligt reglerat i 24 § 4 FBE, som anger att MSB i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 och i fråga om brandfarliga och explosiva varor ska utföra de uppgifter som följer av artiklarna 20–22 och 23.2.

Marknadskontroll består av ett antal förfaranden, vars syfte är att säkerställa ett ändamålsenligt och enhetligt system för marknadskontroll i EU. Marknadskontrollmyndigheterna följer dessa förfaranden när de hanterar produkter som utgör en risk i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EG) nr 765/2008 samt artiklarna R31 och R32 i bilaga 1 till beslut nr 768/2008/EG. Artikel R31 motsvaras av artikel 42 i det omarbetade explosivvarudirektivet. När det gäller produkter som utgör en allvarlig risk och därför kräver ett snabbt ingripande agerar myndigheterna enligt artiklarna 20 och 22 i förordning (EG) nr 765/2008. Enligt 24 § 4 FBE ska MSB i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 och i fråga om brandfarliga och explosiva varor utföra de uppgifter som följer av artiklarna 20–22 och 23.2. Av artikel 20 framgår att medlemsstaten ska säkerställa att produkter som utgör en allvarlig risk, även en allvarlig risk utan omedelbar effekt, och som kräver snabbt ingripande återkallas, dras tillbaka eller att tillhandhållandet på deras marknad förbjuds, och att kommissionen utan dröjsmål informeras i enlighet med artikel 22.

EU-förordningar är, i enlighet med artikel 288 andra stycket i EUF-fördraget, till alla delar bindande och direkt tillämpliga i alla medlemsstater. De ska tillämpas av domstolar och myndigheter i medlemsstaterna som direkt gällande rätt och de kan åberopas av enskilda. En EU-förordning får inte genomföras i nationell rätt och medlemsstaterna får inte utfärda bestämmelser i sådana frågor som regleras i förordningen. En EU-förordning hindrar emellertid inte att en medlemsstat antar kompletterande bestämmelser. Exempelvis kan det behövas regler om vilken myndighet som ansvarar för tillämpningen av förordningens bestämmelser. Förordning (EG) nr 765/2008 är således bindande och direkt tillämplig i Sverige. Genom 24 § 4 FBE har det säkerställts att MSB ska och kan utföra de uppgifter som följer av artikel 20 i förordningen (EG) nr 765/2008. Regeringen anser utifrån det som redogjorts för ovan att något förtydligande i denna del inte behöver göras.

Artikel 43 berör unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder. I artikel föreskrivs bl.a. att om en medlemsstats marknadskontrollmyndighet har förbjudit tillhandahållandet av en explosiv vara på den nationella marknaden och det har rests invändningar mot detta ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. Det föreskrivs vidare vad medlemsstaterna ska göra om den aktuella nationella åtgärden var berättigad respektive oberättigad. Punkten 1 och 3 riktar sig i första hand till kommissionen. Punkten 2 första meningen omfattas redan av det krav som ställs på medlemsstaterna i artikel 20 i förordning (EG) nr 765/2008, som är direkt tillämplig. Avseende andra meningen i punkten 2 finns en liknande bestämmelse i det tidigare explosivvarudirektivet. Direktivets krav i denna del är således omhändertaget vid genomförandet av det tidigare direktivet och tillgodoses därmed av gällande rätt.

I artikel 44 finns bestämmelser om explosiva varor som visserligen uppfyller kraven i direktivet, men ändå konstaterats utgöra en risk. Medlemsstaterna kan då bl.a. ålägga den ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att den explosiva varan inte längre utgör en sådan risk. Punkterna 1–3 rör explosiva varor som uppfyller kraven, men utgör en risk. Den verksamhet som här avses faller inom ramen för marknadskontrollen och det tillsynsarbete som ska bedrivas. Direktivets krav i denna del får därmed anses vara tillgodosedda.

Formellt bristande överensstämmelse behandlas i artikel 45, t.ex. att CE-märkning saknas, att det inte upprättas någon EU-försäkran om överensstämmelse eller att den tekniska dokumentationen inte är tillgänglig eller komplett. En medlemsstat ska då ålägga den ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen. Kvarstår den bristande överensstämmelsen trots åläggandet, ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av den explosiva varan på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden. Formellt bristande överensstämmelse hanteras inom det tillsynsförfarande som MSB bedriver och inte, som anges i promemorian, av kommunerna. Direktivets krav i detta hänseende tillgodoses således genom gällande ordning och föranleder därför ingen författningsåtgärd.

Swedac har anfört att det är angeläget att lagstiftningen utformas på ett transparent sätt för att möjliggöra en effektiv marknadskontroll som inte bara beaktar olyckor och skador utan även behovet av att skydda seriösa företag från illojal konkurrens. Av förordning (EG) nr 765/2008 framgår att marknadskontroll är den verksamhet som bedrivs och de åtgärder som vidtas av de offentliga myndigheterna för att se till att produkterna överensstämmer med de krav som fastställs i relevant harmoniserad gemenskapslagstiftning och inte hotar hälsa, säkerhet eller andra aspekter av skyddet av allmänintresset. Marknadskontroll syftar således till att tillvarata konsumenters och andra användares intressen och till att undvika oseriösa företag och illojal konkurrens på marknaden.

Förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Den ska tillämpas från den 1 januari 2010. Marknadskontroll behandlas redan i prop. 2009/2010:203 (s. 51 f.). MSB är, som framgår ovan, marknadskontrollmyndighet och har tilldelats visa uppgifter enligt förordningen (EG) nr 765/2008 (se 22 § LBE samt 23 och 24 §§ FBE). Regeringen anser mot bakgrund av det anförda inte att lagens syfte behöver förtydligas i detta hänseende.

6.7 Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter samt kommittéförfarande (artiklarna 46–49)

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 46–49.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna invänder mot promemorians bedömning i denna del.

Skäl för regeringens bedömning: Enligt artikel 46 har kommissionen rätt att anta delegerade akter. En delegerad akt innebär att rådet och Europaparlamentet har gett kommissionen befogenhet att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke-väsentliga delar av en lagstiftningsakt. I artikel 47 fastställs de villkor som gäller för kommissionens rätt att anta delegerade akter, exempelvis att kommissionen så snart den antar en delegerad akt ska delge Europaparlamentet och rådet denna. När det gäller genomförandeaakter stadgas det i artikel 48 bl.a. att kommissionen ska anta genomförandeaakter som fastställer de tekniska formerna för tillämpning av artikel 11, dvs. vid överföring av explosiva varor. Genomförandeaakter innebär att kommissionen har fått befogenhet att fatta beslut om villkor för genomförandet. För att medlemsstaterna ska ha kontroll över genomförandet har särskilda genomförandekommittéer inrättats under kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Kommittéerna består av representanter för medlemsländerna och en representant för kommissionen som ordförande. Artikel 49 behandlar kommittéförfarandet och stadgar bl.a. att kommissionen ska biträdas av kommittén för explosiva varor för civilt bruk.

Bestämmelserna i artikel 46–49 riktar sig endast mot kommissionen och bedöms därför inte kräva någon åtgärd i svensk rätt.

6.8 Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser (artiklarna 50–55)

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för genomförandet av artiklarna 50–55.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt i denna fråga.

Skäl för regeringens bedömning: I artikel 50 stadgas att medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelse av de bestämmelser i nationell rätt som har utfärdats med tillämpning av direktivet. Medlemsstaterna ska vidare vidta de åtgärder som krävs för att se till att sanktionerna tillämpas. Sådana sanktioner får omfatta straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelse. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 51 behandlar övergångsbestämmelser och denna artikel kommer att behandlas nedan i avsnitt 7. Artikel 52 anger bl.a. att medlemsstaterna senast den 19 april 2016 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att de i artikeln angivna bestämmelserna ska följas. Vidare ska de till kommissionen genast överlämna texter till dessa bestämmelser. Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna från och med den 20 april 2016. I artikel 53 anges bl.a. att det tidigare explosivvarudirektivet upphör att gälla den 20 april 2016. Avslutningsvis anges i artikel 54 när direktivet träder i kraft och vilka artiklar som ska tillämpas från den 20 april 2016. I artikel 55 anges direktivets adressater, dvs. medlemsstaterna.

Ansvar för aktörerna på området i form av straffsanktioner och förverkande regleras i 28–32 §§ LBE. Av 28 § första stycket följer att den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot aktsamhetskravet (6 § LBE) döms till böter eller fängelse i högst ett år. Enligt 28 § andra stycket LBE döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot något av kraven i 7–15 § (utredningskravet, kompetenskravet, föreståndarkravet m.m.) eller föreskrifter som meddelats med stöd av 36 §, till böter om ansvar inte kan dömas ut enligt första stycket. Vidare döms den till böter, som med uppsåt eller av oaktsamhet lämnar oriktig uppgift om förhållande av betydelse i en ansökan eller annan handling som ska lämnas enligt lagen eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen eller underlåter att efterkomma en begäran enligt 24 § första stycket, t.ex. då en tillsynsmyndighet har begärt att få upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen. Den som av oaktsamhet bryter mot tillståndsplikten i 16 § första stycket döms enligt 29 § första stycket till böter. Begått brottet uppsåtligt eller av grov oaktsamhet är enligt andra stycket straffet böter eller fängelse högst ett år. Om ett uppsåtligt brott är att anse som grovt döms enligt tredje stycket till fängelse lägst sex månader och högst fyra år. I ringa fall döms inte till ansvar enligt LBE. Till ansvar enligt 28 § eller enligt 29 § första eller andra stycket döms inte om ansvar för gärningen kan ådömas enligt brottsbalken eller enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling. Inom ramen för den tillsyn som sker enligt LBE får dessutom tillsynsmyndigheten enligt 25 § LBE meddela de förelägganden och förbud som behövs för att lagen och föreskrifter och beslut som har meddelats i anslutning till lagen ska efterlevas. Ett beslut om föreläggande eller förbud får förenas med vite. Följs inte ett föreläggande eller ett förbud, får tillsynsmyndigheten besluta om rättelse på mottagarens bekostnad.

I lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll regleras vidare ansvar för den, som med uppsåt eller av oaktsamhet, bryter mot bestämmelse i 15 § om när CE-märkning får göras. Swedac får vidare ta ut sanktionsavgifter av den som oriktigt har uppgett sig vara ackrediterad eller anmäld av styrelsen för uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse.

Genom gällande lagstiftning om straffansvar, möjlighet till utfärdande av vite och påförande av sanktionsavgifter bedömer regeringen att kravet enligt artikel 50 är uppfyllt. När det gäller övergångsbestämmelser, införlivande och ikrafträdande samt tillämpning (artiklarna 51, 52 och 54), behandlas de i avsnitt 7. Vad gäller artikel 53 om upphävande och artikel 55 om adressater ställer inte direktivet några krav på att dessa artiklar ska genomföras eller tillämpas i nationell rätt.

7 Ikrafträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: De föreslagna ändringarna ska träda i kraft den 1 juni 2016.

Regeringens bedömning: Inga lagändringar krävs för införlivandet av bilagorna till direktivet.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 20 april 2016.

Remissinstanserna: *Swedac* är den enda remissinstansen som uttalar sig i denna del. Styrelsen anför att den gör bedömningen att hela det svenska genomförandet bör vara i kraft innan *Swedac* kan fatta beslut om att anmäla organ till kommissionen och att det är viktigt att den föreslagna lagstiftningen träder i kraft i god tid före tillämpningsdatum med angivande av att den ska börja tillämpas den 20 april 2016. *Swedac* anför vidare att om regeringen gör en annan bedömning och anser att *Swedac* kan fatta beslut med stöd av en beslutad och publicerad, men inte ikrafträdd lagstiftning, är det viktigt att genomförandet i sin helhet är beslutat och publicerat i god tid före tillämpningsdatum. Kan inte styrelsen anmäla i god tid före tillämpningsdatum finns det risk att svenska organ som önskar bli anmälda kan drabbas av konkurrensnackdelar.

Skäl för regeringens förslag och bedömning: Övergångsbestämmelserna i artikel 51 berör huvudsakligen produktkrav som är ett område som regleras av myndighetsföreskrifter. Då de lagändringar som föreslås inte rör krav på produkterna gör regeringen bedömningen att direktivet i denna del bör genomföras genom myndighetsföreskrifter.

Med hänsyn till att medlemsstaterna ska börja tillämpa det omarbetade explosivvarudirektivet från och med den 20 april 2016 (jfr artikel 52) är det önskvärt att de lagändringar som nu föreslås träder i kraft så snart som lagstiftningsprocessen medger. Mot den bakgrunden och med

hänsyn till den tid som de olika leden i lagstiftningsprocessen kan förväntas ta anser regeringen att den 1 juni 2016 framstår som den tidigaste möjliga tidpunkten för ikraftträdande av de lagändringar som föreslås.

De bestämmelser i direktivet som rör anmälda organ kan såväl Swedac som MSB meddela föreskrifter om. Detta görs då med stöd av befintliga bemyndiganden i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll och förordningen (2011:811) om ackreditering och teknisk kontroll.

Medlemsstaterna har uppmanats att i god tid anmäla organ som uppfyller kraven i de direktiv som ingår i anpassningspaketet till kommissionen. Detta för att undvika köbildning hos kommissionen mot slutet av den tid under vilken direktiven ska genomföras av medlemsstaterna. Kommissionen har anfört att en medlemsstat kan anmäla organ så snart de nationella bestämmelserna har genomförts.

De föreslagna lagändringarna har inte någon betydelse för möjligheten att anmäla organ till EU och det behöver inte i LBE införas någon särskild ikraftträdandebestämmelse i denna del, eftersom lagen inte innehåller några bestämmelser om anmälda organ.

Till direktivet finns ett antal bilagor med diverse bestämmelser på detaljnivå. Innehållet i bilagorna är av sådan detaljerad karaktär att dessa bör genomföras genom myndighetsföreskrifter. Några övergångsbestämmelser krävs därför inte beträffande dessa.

8 Konsekvenser

Regeringens bedömning: De kostnader som lagförslagen kan ge upphov till för MSB kan finansieras inom myndighetens befintliga anslag. Förslagen förväntas inte medföra några större kostnadsökningar för de ekonomiska aktörerna.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Endast *Jordbruksverket* har yttrat sig och uppger att verket instämmer i promemorians konsekvensanalys.

Skäl för regeringens bedömning: I de direktiv som är genomförda eller anpassade efter det s.k. varupaketet (se avsnitt 5) har det införts harmoniserade definitioner av termer som är allmänt förekommande. Bland annat har begreppen tillverkare, tillverkares representant, importör och distributör införts. Dessa utgör ekonomiska aktörer vars skyldigheter tydliggörs i det omarbetade explosivvarudirektivet. I direktivet klargörs det alltså inte bara vilka skyldigheter tillverkaren och tillverkarens representant har, det införs även uttryckliga skyldigheter för importörer och distributörer. Till exempel måste importörerna kontrollera att tillverkarna har gjort den tillämpliga bedömningen av överensstämmelse och upprättat den tekniska dokumentation samt kontrollerat att varorna är märkta i enlighet med kraven och åtföljs av erforderlig dokumentation. De måste också behålla en kopia av försäkran om överensstämmelse och ange sitt namn och sin adress på varan eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett medföljande dokument. Distributörerna i sin tur

måste kontrollera att varan är försedd med CE-märkning och tillverkarens och importörens namn samt i förekommande fall att den åtföljs av erforderlig dokumentation och bruksanvisning.

Direktivet innehåller utöver ovanstående krav även bestämmelser som inte direkt avser krav på varornas utförande och märkning. De ekonomiska aktörerna måste vidta vissa åtgärder för att varorna ska vara spårbara samt utföra visst skadeförebyggande arbete.

I Sverige bedöms ett tiotal företag med mellan 10 och 500 anställda beröras av direktivets materiella bestämmelser.

Kommissionen har bedömt att anpassningen av produktdirektiven, däribland det omarbetade explosivvarudirektivet, inte medför några större kostnader för de ekonomiska aktörerna. De ekonomiska aktörer som redan tar sitt ansvar förväntas få mycket små merkostnader eller inga alls. Konsekvenserna förväntas snarare gynna de ekonomiska aktörerna då de nya reglerna kommer att förbättra konkurrenskraften för de företag som tar seriöst på sina skyldigheter och inte försöker kringgå systemet. Detta innebär att den inre marknaden kommer att fungera bättre genom att alla ekonomiska aktörer behandlas lika.

De bestämmelser i direktivet som rör de ekonomiska aktörernas skyldigheter har bedömts huvudsakligen kunna genomföras av MSB på myndighetsföreskriftsnivå genom gällande bemyndiganden. Det kan i sammanhanget nämnas att MSB kommer att ta fram preciserade konsekvensutredningar när myndigheten tar fram nya föreskrifter.

Ändringarna på lagnivå innebär bl.a. att det uttryckligen regleras i lagen att export av explosiva varor omfattas av krav på tillstånd samt ett antal följdändringar med anledning av detta. Med regleringen avses ingen ändring i sak då export i praktiken torde täckas in av det i dag gällande regelverket. Den omständigheten att MSB:s tillståndsprövning uttryckligen ska omfatta även export ska således inte innebära någon ändring av tillståndsprövningen. Mot denna bakgrund bedöms inte införandet av tillståndskrav vid export av explosiva varor medföra några ekonomiska konsekvenser. Vidare föreslås ändringar med anledning av direktivets krav på åtgärder efter befattning med explosiva varor och avseende ekonomiska aktörer som inte tar fysisk befattning med explosiva varor. I denna del kommer innebörden av direktivets krav konkretiseras genom MSB:s föreskrifter. Ändringarna beräknas inte medföra några större konsekvenser för MSB och bedöms kunna hanteras inom myndighetens befintliga ram.

9 Författningskommentar

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

1 §

Denna lag gäller hantering, överföring, import *och export* av brandfarliga och explosiva varor *och* sådana förberedande *och efterföljande* åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken *och till* konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Lagens syfte är att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av brandfarliga eller explosiva varor. Lagen ska även förebygga obehörigt förfarande med varorna.

Paragrafen innehåller lagens övergripande syfte och tillämpningsområden. *Första stycket* ändras på så sätt att export och efterföljande åtgärder har lagts till i uppräknningen av lagens tillämpningsområden. En definition av export finns i 5 §. Med efterföljande åtgärder avses bl.a. arkivering av viss dokumentation och skyldighet att vidta åtgärder vid misstanke om att en vara som släppts ut på marknaden inte uppfyller lagstiftningens krav.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2 och 6.3.

5 §

I denna lag avses med

1. hantering: tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, transport, användning, omhändertagande, återvinning, destruktion, saluförande, underhåll, överlåtelse och därmed jämförliga förfaranden.

2. överföring: varje fysisk förflyttning inom Sverige eller till Sverige från land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor. Förflyttning inom en och samma anläggning utgör dock inte överföring.

3. import: införsel till Sverige från annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.

4. export: *utförsel från Sverige till annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.*

Paragrafen innehåller definitioner av vissa begrepp i lagen. I en ny fjärde punkt definieras export, vilket avser utförsel från Sverige till ett land som inte omfattas av EU:s regler för den inre marknaden.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

6 §

Den som hanterar, överför, importerar *eller exporterar* brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna *och* för att förebygga obehörigt förfarande med varorna. *Aktsamhetskravet omfattar även den som tillhandahåller en explosiv vara på marknaden utan att hantera varan.*

Paragrafen anger de aktsamhetskrav som uppställs vid olika typer av åtgärder enligt lagen. Ändringen av första meningen innebär att export läggs till och därmed omfattas av aktsamhetskravet. Andra meningen i bestämmelsen är ny och anger att aktsamhetskravet även omfattar den som tillhandahåller en explosiv vara på marknaden utan att hantera varan, t.ex. en distributör som inte tar fysisk befattning med explosiva varor.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2 och 6.3.

16 §

Den som hanterar, överför, importerar *eller exporterar* explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för hantering av brandfarliga varor som avser transport i sådan rörledning för vilken koncession har meddelats enligt lagen (1978:160) om vissa rörledningar eller enligt naturgaslagen (2005:403). Verksamheten ska dock uppfylla kraven för tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag.

Paragrafen anger när tillstånd krävs enligt lagen. Export har lagts till i *första stycket*. Tillstånd krävs härigenom även för den som exporterar explosiva varor.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

18 §

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska pröva frågor om tillstånd till explosiva varor som avser

1. tillverkning, bearbetning, behandling, destruktion, underhåll och återvinning,
2. annan hantering som sker i anslutning till sådan hantering som nämns i 1,
3. gränsöverskridande överföring,
4. import,
5. *export, och*
6. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.

Frågor om tillstånd till hantering och överföring av explosiva varor i övriga fall ska prövas av den kommun där varorna ska hanteras. Gäller frågan förvaring i flyttbart förråd och ska förvaringen ske i mer än en kommun, ska frågan prövas av den kommun där sökanden är bosatt eller där verksamheten huvudsakligen ska bedrivas.

Prop. 2015/16:94 Paragrafen reglerar i vilka situationer MSB ska pröva frågan om tillstånd av explosiva varor. I *första stycket* läggs en ny femte punkt till som anger att det är MSB som prövar tillståndsfrågor avseende export.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

19 §

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra, importera *eller exportera* brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen, importen *eller exporten* ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl med hänsyn till brand- eller explosionsrisken *och till* konsekvenserna av en brand eller en explosion, får tillståndsmyndigheten besluta om nya eller ändrade villkor för tillståndet.

Paragrafen innehåller närmare bestämmelser om vad tillståndsprovningen ska innefatta och om de villkor som ska ställas upp vid provningen. Ändringen innebär att export omfattas av tillämpningsområdet. I *tredje stycket* har en mindre språklig ändring gjorts.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

36 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka varor som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning eller av annan orsak ska anses utgöra brandfarliga eller explosiva varor,

2. klassificering av brandfarliga och explosiva varor,

3. brandfarliga och explosiva varors egenskaper och utförande,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring, import *eller export*,

5. åtgärder och försiktighetsmått som anges i 6 §,

6. utredning som anges i 7 §,

7. kompetens som anges i 8 §,

8. föreståndare som anges i 9 §,

9. byggnad, annan anläggning och anordning som anges i 10 § samt att sådan byggnad, anläggning och anordning inte får användas, saluhållas eller säljas om den inte efter kontroll genom teknisk provning, besiktning eller annan undersökning har befunnits vara betryggande från skyddssynpunkt,

10. förvaring och förpackning som anges i 11 §,

11. godkännande som anges i 12 §,

12. vad som ska förstås med plastiska sprängämnen som anges i 13 § samt om hur sådan märkning med spårämne ska ske,

13. information som anges i 14 §,

14. hantering av frågor om tillstånd,

15. att hantering, överföring, import *eller export* av en brandfarlig eller explosiv vara ska vara förbjuden, om ett sådant förbud är av särskild betydelse med hänsyn till brand- eller explosionsrisken *och till* konsekvenserna av en brand eller en explosion, och

16. avgifternas storlek enligt denna lag.

En kommun får meddela föreskrifter om avgifternas storlek enligt denna lag när det gäller den egna verksamheten.

Paragrafen ger dels regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att meddela föreskrifter i ett antal frågor som omfattas av lagen (*första stycket*), dels en kommun rätt att meddela föreskrifter och avgifter i den egna verksamheten (*andra stycket*). I *första stycket* punkterna 4 och 15 har export lagts till och omfattas således av föreskriftsrätten. I *andra stycket* har en mindre språklig ändring gjorts.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/28/EU

av den 26 februari 2014

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om har-
monisering av bestämmelserna om utsläppande på mark-
naden och övervakning av explosiva varor för civilt
bruk ⁽³⁾ har ändrats på väsentliga punkter ⁽⁴⁾. Med anled-
ning av nya ändringar bör det direktivet av tydlighetsskäl
omarbetas.

(2) Det är nödvändigt att i detta direktiv förtydliga att vissa
artiklar har identifierats som pyrotekniska artiklar eller

ammunition i enlighet med Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods och därmed inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv. Kommissionens direktiv 2004/57/EG av den 23 april 2004 om identifiering av pyrotekniska artiklar och viss ammunition för rådets direktiv 93/15/EEG om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och kontroll av explosiva varor för civilt bruk ⁽⁵⁾, vilket för närvarande innehåller en förteckning över sådana artiklar, bör därför upphävas.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter ⁽⁶⁾ innehåller regler för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse och ger ett ramverk för marknadskontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer samt ger allmänna principer för CE-märkning.

(4) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter ⁽⁷⁾ fastställs gemensamma principer och referensbestämmelser som är avsedda att tillämpas som en enhetlig grund för översyn eller omarbetning av sektorspecifik lagstiftning. Direktiv 93/15/EEG bör därför anpassas till det beslutet.

(5) Säkerheten under förvaring regleras av rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olycks-
händelser där farliga ämnen ingår ⁽⁸⁾, där det fastställs säkerhetskrav för anläggningar där det finns explosiva

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 105.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 februari 2014.

⁽³⁾ EGT L 121, 15.5.1993, s. 20.

⁽⁴⁾ Se bilaga V, del A.

⁽⁵⁾ EUT L 127, 29.4.2004, s. 73.

⁽⁶⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁷⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

⁽⁸⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

varor. Säkerheten för explosiva varor vid transport regleras av internationella konventioner och överenskommelser, t.ex. Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods. De aspekterna bör därför inte omfattas av detta direktiv.

- (6) För pyrotekniska artiklar krävs åtgärder för att säkerställa skydd för slutanvändare och säkerheten för allmänheten. Pyrotekniska artiklar omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar⁽¹⁾. Det här direktivet bör därför inte tillämpas på pyrotekniska artiklar.
- (7) Detta direktiv bör omfatta ammunition, men endast vad gäller reglerna för kontroll av överföring och därtill knutna bestämmelser. Eftersom ammunition omfattas av samma överföringsvillkor som vapen bör överföring av ammunition regleras av samma bestämmelser som de som gäller för vapen och som fastställs i rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen⁽²⁾.
- (8) Detta direktiv bör tillämpas på alla former av leveranser, inklusive distansförsäljning.
- (9) Definitionen av de explosiva varor som omfattas av detta direktiv bör baseras på den definition av sådana produkter som används i Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods.
- (10) För att säkerställa fri rörlighet för explosiva varor är det nödvändigt att harmonisera lagstiftningen om tillhandahållande på marknaden av explosiva varor.
- (11) De ekonomiska aktörerna bör, i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, ansvara för att explosiva varor överensstämmer med detta direktiv, så att en hög nivå säkerställs i fråga om skydd av allmänna intressen, såsom hälsa och säkerhet för personer och allmän säkerhet, och så att rättvisa konkurrensvillkor på unionsmarknaden garanteras.
- (12) Alla ekonomiska aktörer i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att de endast tillhandahåller explosiva varor som överensstämmer med detta direktiv på marknaden. Det är nödvändigt att göra en tydlig och proportionell fördelning av vilka skyldigheter som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (13) För att underlätta kommunikationen mellan ekonomiska aktörer, marknadskontrollmyndigheter och slutanvändare

bör medlemsstaterna uppmuntra ekonomiska aktörer att utöver postadressen även ange en internetadress.

- (14) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Därför bör även i fortsättningen endast tillverkaren vara skyldig att göra en bedömning av överensstämmelse.
- (15) Det är nödvändigt att säkerställa att explosiva varor från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden överensstämmer med detta direktiv, och det måste framför allt säkerställas att tillverkarna har utfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse av dessa explosiva varor. Det bör slås fast att importörer ska se till att de explosiva varor de släpper ut på marknaden uppfyller kraven i detta direktiv och att de inte släpper ut varor som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Det bör också slås fast att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har genomförts och att den märkning av explosiva varor och den dokumentation som tagits fram av tillverkarna är tillgänglig för kontroll av de behöriga nationella myndigheterna.
- (16) Distributörerna tillhandahåller en explosiv vara på marknaden efter det att den har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören, och de bör iakta vederbörlig omsorg för att se till att deras hantering av den explosiva varan inte inverkar negativt på varans överensstämmelse med de tillämpliga reglerna.
- (17) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut en explosiv vara på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar varan på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med detta direktiv, bör anses vara tillverkare och bör därför ikläda sig tillverkarens skyldigheter.
- (18) Distributörer och importörer är nära marknaden och bör därför vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroll, och de bör vara beredda på att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om den berörda explosiva varan.
- (19) En förutsättning för att kunna föra korrekta och fullständiga register över explosiva varor genom hela distributionskedjan är att explosiva varor märks med en unik identifiering. Detta skulle möjliggöra identifiering och spårning av en explosiv vara från produktion och utsläppande på marknaden till slutanvändaren i syfte att förhindra missbruk och stöld och för att bistå myndigheterna med spårning av försvunna eller stulna explosiva varors ursprung. Med ett effektivt spårbarhetssystem blir det också lättare för marknadskontrollmyndigheterna att spåra den ekonomiska aktör som är ansvarig för att på marknaden ha tillhandahållit explosiva varor som inte uppfyller kraven. När den information som enligt detta

⁽¹⁾ EUT L 178, 28.6.2013, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 256, 13.9.1991, s. 51.

- direktiv krävs för identifiering av andra ekonomiska aktörer bevaras, bör ekonomiska aktörer inte vara skyldiga att uppdatera denna information vad gäller andra ekonomiska aktörer som antingen har levererat en explosiv vara till dem eller till vilka de har levererat en explosiv vara.
- (20) Bestämmelserna i detta direktiv om tillhandahållande på marknaden bör begränsas till grundläggande säkerhetskrav för explosiva varor för att skydda dels människors hälsa och säkerhet, dels egendom och miljö. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med dessa krav är det nödvändigt att föreskriva om en presumtion om överensstämmelse för explosiva varor som överensstämmer med harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering ⁽¹⁾ och som innehåller detaljerade tekniska specifikationer av dessa krav.
- (21) I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder som inte helt uppfyller kraven i detta direktiv.
- (22) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna visa, och de behöriga myndigheterna kunna säkerställa, att de explosiva varor som har tillhandahållits på marknaden uppfyller de grundläggande säkerhetskraven är det nödvändigt att fastställa förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Beslut nr 768/2008/EG innehåller moduler för mer eller mindre strikta förfaranden för bedömning av överensstämmelse, allt efter risknivån och den erforderliga säkerhetsnivån. För att säkerställa enhetlighet mellan sektorer och undvika tillfälliga varianter bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas från dessa moduler. Med tanke på explosiva varors egenskaper och farorna med dem bör de alltid genomgå tredjepartsförfaranden för bedömning av överensstämmelse.
- (23) Tillverkarna bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller information som enligt detta direktiv krävs om en explosiv varas överensstämmelse med detta direktiv och i övrig relevant harmoniserad unionslagstiftning.
- (24) För att säkerställa faktisk tillgång till information för marknadskontrolländamål bör den information som krävs för att identifiera alla tillämpliga unionsakter finnas tillgänglig i en enda EU-försäkran om överensstämmelse. För att minska den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna kan denna enda EU-försäkran om överensstämmelse utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta försäkringar om överensstämmelse.
- (25) CE-märkningen visar att en explosiv vara överensstämmer med kraven och är, i vid bemärkelse, det synliga resultatet av en hel process, som inbegriper en bedömning av överensstämmelse. Allmänna principer för CE-märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas bör fastställas i detta direktiv.
- (26) De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i detta direktiv kräver involvering av organ för bedömning av överensstämmelse, vilka medlemsstaterna har anmält till kommissionen.
- (27) Erfarenheten har visat att de kriterier i direktiv 93/15/EEG som organen för bedömning av överensstämmelse måste uppfylla för att kunna bli anmälda till kommissionen är otillräckliga för att säkerställa en enhetligt hög prestationsnivå hos de anmälda organen i hela unionen. Det är dock av största vikt att alla anmälda organ utför sina uppgifter på samma nivå och under rättvisa konkurrensvillkor. Detta kräver att obligatoriska krav fastställs för de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda för att kunna tillhandahålla bedömningar av överensstämmelse.
- (28) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse är det också nödvändigt att fastställa krav för de anmälande myndigheterna och andra organ som är involverade i bedömningen, anmälan och övervakningen av anmälda organ.
- (29) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att kriterierna i de harmoniserade standarderna är uppfyllda bör det anses uppfylla motsvarande krav som fastställs i detta direktiv.
- (30) Det system som fastställs i detta direktiv bör kompletteras av ackrediteringssystemet i förordning (EG) nr 765/2008. Eftersom ackreditering är mycket viktigt för att kontrollera kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse bör det också användas i samband med anmälan.
- (31) Öppen ackreditering enligt förordning (EG) nr 765/2008, vilken säkerställer nödvändigt förtroende för intyg om överensstämmelse, bör av de nationella offentliga myndigheterna inom unionen betraktas som det bästa sättet att styrka den tekniska kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse. Nationella myndigheter kan emellertid anse att de har tillräckliga möjligheter att utföra den bedömningen på egen hand. I så fall bör de nationella myndigheterna, för att trygga en rimlig trovärdighetsnivå på bedömningar utförda av andra nationella myndigheter, ta fram den dokumentation som krävs för att visa kommissionen och övriga medlemsstater att de utvärderade organen för bedömning av överensstämmelse uppfyller de relevanta kraven.

⁽¹⁾ EUT L 316, 14.11.2012, s. 12.

- (32) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitat ett dotterbolag. För att säkerställa den erforderliga skyddsnivån för de explosiva varor som ska släppas ut på unionsmarknaden är det viktigt vid bedömning av överensstämmelse att de underentreprenörer och dotterbolag som utför bedömningarna uppfyller samma krav som de anmälda organen. Därför är det viktigt att bedömningen av kompetens och förmåga hos de organ för bedömning av överensstämmelse som ska anmälas och övervakningen av de anmälda organen också täcker den verksamhet som bedrivs av underentreprenörer och dotterbolag.
- (33) Anmälningförfarandet måste bli effektivare och öppnare, och det måste framför allt anpassas till ny teknik för att möjliggöra elektronisk anmälan.
- (34) Eftersom de anmälda organen får erbjuda sina tjänster i hela unionen bör medlemsstaterna och kommissionen beredas tillfälle att göra invändningar rörande ett anmält organ. Därför är det viktigt att en period fastställs under vilken eventuellt tvivel eller osäkerhet om kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse kan redas ut innan de börjar fungera som anmälda organ.
- (35) Av konkurrensskäl är det av avgörande betydelse att anmälda organ tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse utan att belasta de ekonomiska aktörerna i onödan. Av samma skäl och för att säkerställa likabehandling av de ekonomiska aktörerna måste en enhetlig teknisk tillämpning av förfarandena för bedömning av överensstämmelse säkerställas. Detta kan bäst uppnås genom samordning och samarbete mellan de anmälda organen.
- (36) För att skapa rättslig säkerhet är det nödvändigt att klargöra att de regler om marknads kontroll i unionen och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden som fastställs i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på explosiva varor. Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att välja vilka behöriga myndigheter som ska utföra dessa uppgifter.
- (37) Medlemsstaterna bör vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att explosiva varor släpps ut på marknaden endast om de, när de förvaras på rätt sätt och används för sitt avsedda ändamål eller under användningsförhållanden som rimligen kan förutses, inte medför fara för människors hälsa och säkerhet. Explosiva varor bör anses vara oförenliga med de grundläggande säkerhetskrav som fastställs i detta direktiv endast om de används under förhållanden som rimligen kan förutses, det vill säga en sådan användning som skulle kunna vara resultatet av ett lagligt och lätt förutsebart mänskligt beteende.
- (38) Det befintliga systemet bör kompletteras med ett förfarande genom vilket berörda parter underrättas om planerade åtgärder när det gäller explosiva varor som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom eller miljön. Därigenom får marknadskontrollmyndigheterna, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, möjlighet att agera i ett tidigare skede med avseende på sådana explosiva varor.
- (39) Om medlemsstaterna och kommissionen är överens om att en medlemsstats åtgärd är berättigad, bör kommissionen inte involveras ytterligare, utom i de fall då den bristande överensstämmelsen kan anses bero på brister i en harmoniserad standard.
- (40) Vid ett allvarligt hot mot eller angrepp på den allmänna säkerheten till följd av olagligt innehav eller bruk av explosiva varor eller ammunition bör medlemsstaterna, under vissa förhållanden, tillåtas att avvika från direktivet när det gäller överföring av explosiva varor och ammunition i syfte att förhindra sådant olagligt innehav eller bruk.
- (41) Det är viktigt att utarbeta system för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Därför bör de behöriga myndigheterna utgå från rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾.
- (42) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter att vidta åtgärder för att förebygga olaglig handel med explosiva varor och ammunition.
- (43) I syfte att uppnå målen i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller unionsbestämmelser om anpassning av detta direktiv till Förenta nationernas rekommendationer för transport av farligt gods. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utformar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och till rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

- av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (45) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för att anmoda den anmälände medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder avseende anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan.
- (46) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för fastställandet av de konkreta formerna för driften av systemet för unik identifiering och spårning av explosiva varor och för att fastställa de tekniska arrangemangen för tillämpning av bestämmelserna om överföring av explosiva varor, särskilt det maldokument som ska användas.
- (47) Granskningsförfarandet bör också användas vid antagandet av genomförandeakter med avseende på explosiva varor som överensstämmer med kraven men som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för andra aspekter av skyddet av allmänhetens intresse.
- (48) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på explosiva varor som är förenliga med kraven men som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för egendom eller miljön, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (49) Den kommitté som inrättas genom detta direktiv kan i linje med etablerad praxis spela en värdefull roll när det gäller utredning av frågor som avser tillämpningen av detta direktiv som tas upp antingen av kommitténs ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med dess arbetsordning.
- (50) När frågor som har anknytning till detta direktiv, förutom frågor om tillämpning eller överträdelse av direktivet, behandlas, dvs. i en expertgrupp inom kommissionen, bör Europaparlamentet i överensstämmelse med gällande praxis få full information och dokumentation och vid behov en inbjudan att närvara vid sammanträdena.
- (51) Kommissionen bör genom genomförandeakter och, mot bakgrund av deras särskilda karaktär, utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011, fastställa huruvida åtgärder som har vidtagits av medlemsstater avseende explosiva varor som inte uppfyller kraven är berättigade eller ej.
- (52) Medlemsstaterna bör föreskriva sanktioner för överträdelser av bestämmelser i nationell lagstiftning som har utfärdats i enlighet med detta direktiv och se till att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (53) Det är nödvändigt att fastställa rimliga övergångsbestämmelser om att explosiva varor som redan har släppts ut på marknaden i enlighet med direktiv 93/15/EEG före den dag då nationella åtgärder för att införliva detta direktiv börjar tillämpas, ska få tillhandahållas på marknaden utan att de måste uppfylla ytterligare produktkrav. Distributörerna bör därför kunna tillhandahålla explosiva varor vilka har släppts ut på marknaden, det vill säga varor som redan finns i distributionskedjan före den dag då de nationella åtgärderna för införlivande av detta direktiv börjar tillämpas.
- (54) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att se till att explosiva varor på marknaden uppfyller krav som tillgodoser en hög skydds nivå avseende hälsa och säkerhet och andra allmänna intressen samtidigt som man säkerställer att den inre marknaden fungerar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (55) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (56) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och de datum för tillämpning av det direktiv som anges i del B i bilaga V.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på explosiva varor för civilt bruk.
2. Detta direktiv ska inte tillämpas på
 - a) explosiva varor, inklusive ammunition som, i enlighet med nationell lagstiftning, är avsedda för användning av försvarsmakten eller polisen,

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- b) pyrotekniska artiklar som omfattas av direktiv 2013/29/EU.
- c) ammunition, om inte annat följer av artiklarna 12, 13 och 14.

Bilaga I innehåller en icke-uttömmande förteckning över sådana pyrotekniska artiklar och sådan ammunition som avses i led b i denna punkt respektive i artikel 2.2 och som identifierats i enlighet med Förenta nationernas rekommendationer för transport av farligt gods.

3. Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att i nationell lagstiftning ange vissa ämnen, som inte omfattas av detta direktiv, som explosiva varor.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. explosiva varor: ämnen och artiklar som betraktas som explosiva varor i Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods och som omfattas av klass 1 i dessa rekommendationer,
2. ammunition: projektiler med eller utan drivladdningar och lös ammunition som används i handeldvapen, andra skjutvapen och artilleri,
3. skydd: förebyggande av olyckor och, där detta misslyckas, begränsning av deras effekter,
4. säkerhet: förebyggande av användning som strider mot lag och ordning,
5. tillstånd: det beslut som fattas om att tillåta planerad överföring av explosiva varor inom unionen,
6. överföring: fysisk förflyttning av explosiva varor inom unionen, med undantag för förflyttningar inom en och samma anläggning,
7. tillhandahållande på marknaden: varje leverans av en explosiv vara för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt,
8. utsläppande på marknaden: första gången en explosiv vara tillhandahålls på unionsmarknaden,
9. tillverkare: fysisk eller juridisk person som tillverkar eller som låter konstruera eller tillverka en explosiv vara och saluför denna vara, i eget namn eller under eget varumärke, eller använder denna vara för egna ändamål,
10. tillverkarens representant: fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter,
11. importör: fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och släpper ut en explosiv vara från ett tredjeland på unionsmarknaden,
12. distributör: fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, förutom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en explosiv vara på marknaden,
13. ekonomisk aktör: tillverkaren, tillverkarens representant, importören, distributören och varje fysisk eller juridisk person som förvarar, använder, överför, importerar, exporterar eller bedriver handel med explosiva varor,
14. handlare: fysisk eller juridisk person vars sysselsättning helt eller delvis består av tillverkning, försäljning, utbyte, uthyring, reparation eller ombyggnad av skjutvapen och ammunition,
15. teknisk specifikation: dokument där det fastställs vilka tekniska krav som en explosiv vara ska uppfylla,
16. harmoniserad standard: harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012,
17. ackreditering: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008,
18. nationellt ackrediteringsorgan: nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008,
19. bedömning av överensstämmelse: process där det visas huruvida de grundläggande säkerhetskraven i detta direktiv för en explosiv vara har uppfyllts,
20. organ för bedömning av överensstämmelse: organ som utför bedömning av överensstämmelse, innefattande kalibrering, provning, certifiering och kontroll,
21. återkallelse: åtgärd för att dra tillbaka en explosiv vara som redan tillhandahållits slutanvändaren,

22. tillbakadragande: åtgärd för att förhindra att en explosiv vara i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden,
23. harmoniserad unionslagstiftning: unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter,
24. CE-märkning: märkning genom vilken tillverkaren visar att den explosiva varan överensstämmer med de tillämpliga kraven i harmoniserad unionslagstiftning som föreskriver CE-märkning.

Artikel 3

Fri rörlighet

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden av explosiva varor som uppfyller de krav som ställs i detta direktiv.

Artikel 4

Tillhandahållande på marknaden

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att explosiva varor får tillhandahållas på marknaden endast om de uppfyller kraven i detta direktiv.

KAPITEL 2

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 5

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna ska, när de släpper ut sina explosiva varor på marknaden eller använder dem för egna ändamål, se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II.
2. Tillverkarna ska utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga III och låta utföra det relevanta förfarandet för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 20.

Om bedömningen har visat att en explosiv vara uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och anbringa CE-märkningen.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden.

4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som garanterar att serietillverkningen fortsätter att överensstämma med kraven i detta direktiv. Det ska tas hänsyn till ändringar i den explosiva varans konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarderna eller andra tekniska specifikationer som försäkran om överensstämmelse för en explosiv vara hänvisar till.

5. Tillverkarna ska se till att de explosiva varor som de har släppt ut på marknaden är märkta med en unik identifiering enligt det system för identifiering och spårning av explosiva varor som fastställs i artikel 15. När det gäller explosiva varor som undantas från det systemet ska tillverkarna

a) se till att de explosiva varor som de har släppt ut på marknaden är försedda med typ-, parti- eller serienummer eller annan identifieringsmärkning eller – om detta inte är möjligt på grund av den explosiva varans begränsade storlek eller varans form eller konstruktion – se till att den erforderliga informationen lämnas på förpackningen eller i ett medföljande dokument,

b) på den explosiva varan ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress på vilken de kan kontaktas eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som följer med den explosiva varan. Den angivna adressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Kontaktuppgifterna ska anges på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och marknadskontrollmyndigheterna.

6. Tillverkarna ska se till att de explosiva varor som de har släppt ut på marknaden åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten. Sådana bruksanvisningar och säkerhetsinformation liksom alla märkningar ska vara tydliga och lättbegripliga.

7. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en explosiv vara som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få den explosiva varan att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla varan. Om den explosiva varan utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vilkas marknad de har tillhandahållit den explosiva varan, och lämna uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

8. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten all information och dokumentation i pappersform eller elektronisk form som behövs för att visa att den explosiva varan överensstämmer med kraven i detta direktiv, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de explosiva varor som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 6

Tillverkarens representanter

1. Tillverkarna får genom skriftlig fullmakt utse en representant.

De skyldigheter som anges i artikel 5.1 och skyldigheten att upprätta teknisk dokumentation enligt artikel 5.2 får inte delegeras till tillverkarens representant.

2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge tillverkarens representant rätt att åtminstone

- a) inneha EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dem för de nationella marknadskontrollmyndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden,
- b) på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att en explosiv vara överensstämmer med kraven,
- c) på begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de explosiva varor som omfattas av fullmakten.

Artikel 7

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut explosiva varor på marknaden som överensstämmer med kraven.

2. Innan importörerna släpper ut en explosiv vara på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört bedömningen av överensstämmelse som avses i artikel 20. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att den explosiva varan är försedd med CE-märkning och åtföljs av de dokument som krävs samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 5.5.

Om en importör anser eller har skäl att tro att en explosiv vara inte överensstämmer med de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II får importören inte släppa ut den explosiva varan på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om den explosiva varan utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska på den explosiva varan eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller på ett dokument som medföljer den explosiva varan ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress på

vilken de kan kontaktas. Kontaktuppgifterna ska anges på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och marknadskontrollmyndigheterna.

4. Importörerna ska se till att den explosiva varan åtföljs av en bruksanvisning och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en explosiv vara, se till att förvarings- eller transportförhållandena för den explosiva varan inte äventyrar varans överensstämmelse med de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II.

6. Importörer som anser eller har skäl att tro att en explosiv vara som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få den explosiva varan att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla varan. Om den explosiva varan utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vilkas marknad de har tillhandahållit den explosiva varan, och lämna uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

7. Under tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden ska importörerna hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

8. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten all information och dokumentation i pappersform eller elektronisk form som behövs för att visa att den explosiva varan överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de explosiva varor som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 8

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en explosiv vara på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i detta direktiv uppfylls.

2. Innan distributörerna tillhandahåller en explosiv vara på marknaden ska de kontrollera att den är försedd med CE-märkning, att den åtföljs av de dokument som krävs och av bruksanvisning och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna i den medlemsstat där den explosiva varan ska tillhandahållas på marknaden och att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artikel 5.5 respektive 7.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att en explosiv vara inte överensstämmer med de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II får distributören inte tillhandahålla den explosiva varan på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om den explosiva varan utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören samt marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en explosiv vara, se till att förvarings- eller transportförhållandena för den explosiva varan inte äventyrar varans överensstämmelse med de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en explosiv vara som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska försäkra sig om att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas för att få den explosiva varan att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla varan. Om den explosiva varan utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vilkas marknad de har tillhandahållit den explosiva varan och lämna uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten den information och dokumentation i pappersform eller elektronisk form som behövs för att visa att den explosiva varan överensstämmer med kraven. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de explosiva varor som de tillhandahållit på marknaden.

Artikel 9

Fall där tillverkarens skyldigheter är tillämpliga på importörer och distributörer

Importörer eller distributörer ska anses vara tillverkare enligt detta direktiv och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 5 när de släpper ut en explosiv vara på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en explosiv vara som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i detta direktiv kan påverkas.

Artikel 10

Identifiering av ekonomiska aktörerna

När det gäller explosiva varor som inte omfattas av det system som fastställs i artikel 15 ska ekonomiska aktörerna på begäran identifiera följande aktörer för marknadskontrollmyndigheterna:

a) Ekonomiska aktörer som har levererat en explosiv vara till dem.

b) Ekonomiska aktörer som de har levererat en explosiv vara till.

Ekonomiska aktörerna ska kunna ge den information som avses i första stycket i tio år efter det att de har fått den explosiva varan levererad och i tio år efter det att de har levererat den explosiva varan.

KAPITEL 3

SÄKERHETSBESTÄMMELSER

Artikel 11

Överföring av explosiva varor

1. Explosiva varor får endast överföras i enlighet med punkterna 2–8.

2. För överföring av explosiva varor krävs att mottagaren har tillstånd från den behöriga myndigheten i mottagarens medlemsstat. Den behöriga myndigheten ska kontrollera att mottagaren har laglig rätt att förvärva explosiva varor och att han har nödvändiga licenser eller tillstånd. Vid förflyttning av explosiva varor genom en medlemsstat ska den ekonomiska aktör som ansvarar för överföringen underrätta de behöriga myndigheterna i transitmedlemsstaten och erhålla förhandstillstånd från den berörda transitmedlemsstaten.

3. Om en medlemsstat anser att det är problematiskt att kontrollera den rättighet att förvärva explosiva varor som avses i punkt 2 ska denna medlemsstat sända den tillgängliga informationen i frågan till kommissionen, som ska underrätta de övriga medlemsstaterna.

4. Om den behöriga myndigheten i mottagarens medlemsstat godkänner överföringen ska den till mottagaren utställa ett dokument som innehåller all den information som föreskrivs i punkt 5. Detta dokument ska medfölja de explosiva varorna tills de når den angivna destinationen. Det ska uppvisas på begäran från de berörda behöriga myndigheterna. Mottagaren ska behålla en kopia av dokumentet och på begäran lämna den till den behöriga myndigheten i mottagarens medlemsstat för granskning.

5. Om överföring av explosiva varor kräver särskild övervakning för att uppfylla särskilda säkerhetskrav inom en medlemsstats territorium eller en del av detta, ska mottagaren före överföringen förse den behöriga myndigheten i mottagarens medlemsstat med följande upplysningar:

a) Namn och adress på de berörda ekonomiska aktörerna.

b) De överförda explosiva varornas antal och mängd.

- c) En fullständig beskrivning av de explosiva varorna i fråga och av hur de kan identifieras, inbegripet Förenta nationernas identifieringsnummer.
- d) Om de explosiva varorna ska släppas ut på marknaden, upplysningar om att villkoren för detta är uppfyllda.
- e) Transportsättet och transportvägen.
- f) Beräknad avgångs- och ankomsttid.
- g) Om detta är nödvändigt, de platser där varorna förs in i och ut ur medlemsländerna.

De upplysningar som avses i första stycket led a ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt för de behöriga myndigheterna att kontakta de ekonomiska aktörerna och få en bekräftelse på att de berörda ekonomiska aktörerna har rätt att ta emot leveransen.

Den behöriga myndigheten i mottagarens medlemsstat ska undersöka under vilka förhållanden överföringen ska ske, särskilt vad gäller de särskilda säkerhetskraven. Om de särskilda säkerhetskraven är uppfyllda ska överföringen tillåtas. Vid transit genom andra medlemsstaters territorium ska även dessa medlemsstater undersöka och godkänna detaljerna kring överföringen.

6. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat anser att sådana särskilda arrangemang för den allmänna säkerheten som avses i punkterna 4 och 5 inte är nödvändiga får explosiva varor överföras på denna medlemsstats territorium eller en del av detta utan föregående underrättelse enligt punkt 5. Den behöriga myndigheten i mottagarens medlemsstat ska i sådana fall bevilja ett tillstånd för en bestämd period som dock när som helst av berättigade skäl kan dras tillbaka tillfälligt eller permanent. I det dokument som avses i punkt 4 och som ska medfölja de explosiva varorna tills de når destinationen ska endast hänvisas till detta tillstånd.

7. Utan att det påverkar de sedvanliga kontroller som den medlemsstat varifrån varorna avsänts ska utföra på sitt territorium, ska mottagarna och de berörda ekonomiska aktörerna, på begäran från de berörda behöriga myndigheterna, till myndigheterna i den medlemsstat varifrån varorna avsänts och i transitmedlemsstaten överlämna alla relevanta upplysningar de förfogar över vad gäller överföringen av explosiva varor.

8. Ingen ekonomisk aktör får överföra explosiva varor utan att mottagaren har erhållit de nödvändiga tillstånden för överföringen i enlighet med punkterna 2, 4, 5 och 6.

Artikel 12

Överföring av ammunition

1. Ammunition får överföras från en medlemsstat till en annan endast i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkterna 2–5. Dessa punkter ska också tillämpas på överföring av ammunition vid postorderförsäljning.

2. Vid överföring av ammunition från en medlemsstat till en annan ska den berörda personen före avsändandet underrätta den medlemsstat där ammunitionen finns om följande:

a) Namn och adress på den person som säljer eller överför ammunitionen, den person som köper eller förvärvar ammunitionen och, i förekommande fall, ägaren.

b) Den adress dit ammunitionen ska sändas eller transporteras.

c) Mängden ammunition som ska sändas eller transporteras.

d) Upplysningar som gör det möjligt att identifiera ammunitionen och en uppgift om att ammunitionen har genomgått en kontroll i enlighet med konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen.

e) Transportsättet.

f) Avgångsdatum och beräknad ankomsttid.

Upplysningarna i första stycket leden e och f behöver inte ges vid överföring mellan handlare. Medlemsstaten ska undersöka under vilka förhållanden överföringen ska ske, särskilt vad gäller säkerheten. Om medlemsstaten godkänner överföringen ska den utfärda en licens som innehåller alla upplysningar enligt första stycket. Denna licens ska medfölja ammunitionen tills den når sin destination. Den ska uppvisas på begäran från medlemsstaternas behöriga myndigheter.

3. Varje medlemsstat får bevilja handlare rätten att utföra överföringar av ammunition från det egna territoriet till en handlare som är etablerad i en annan medlemsstat utan det förhandsgodkännande som avses i punkt 2. För detta syfte ska medlemsstaten utfärda ett tillstånd som gäller i tre år men som när som helst kan dras tillbaka tillfälligt eller permanent genom ett motiverat beslut. Ett dokument som hänvisar till detta tillstånd ska medfölja ammunitionen tills den når sin destination. Den ska uppvisas på begäran från medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Innan överföringen genomförs ska handlaren meddela myndigheterna i den medlemsstat varifrån överföringen ska ske alla de upplysningar som anges i punkt 2 första stycket.

4. Varje medlemsstat ska förse de övriga medlemsstaterna med en förteckning över den ammunition som får överföras till dess territorium utan att den i förväg gett sitt samtycke.

De handlare som har fått tillstånd att överföra ammunition utan förhandsgodkännande i enlighet med förfarandet i punkt 3 ska underrättas om dessa ammunitionsförteckningar.

5. Varje medlemsstat ska sända all relevant information den förfogar över angående genomförda överföringar av ammunition till den medlemsstat till vilkens territorium överföringen genomfördes.

All information som medlemsstaterna får i enlighet med punkterna 2 och 3 ska sändas till mottagarmedlemsstaterna senast vid tiden för den aktuella överföringen och, i förekommande fall, till transitmedlemsstaterna senast vid tiden för överföringen.

Artikel 13

Undantag av säkerhetsskäl

Trots vad som sägs i artikel 11.2, 11.4, 11.5 och 11.6 och artikel 12 får en medlemsstat, vid fall av allvarliga hot mot eller angrepp på den allmänna säkerheten till följd av olagligt innehav eller bruk av explosiva varor eller ammunition, vidta alla nödvändiga åtgärder i fråga om överföring av explosiva varor eller ammunition för att förebygga detta olagliga innehav eller bruk.

De åtgärder som avses i första stycket ska respektera principen om proportionalitet. De får varken utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en dold begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.

Varje medlemsstat som vidtar sådana åtgärder ska genast underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 14

Utbyte av information

1. Medlemsstaterna ska för genomförandet av artiklarna 11 och 12 upprätta nätverk för informationsutbyte. De ska underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om vilka nationella myndigheter som ansvarar för att sända och ta emot information och för att genomföra de förfaranden som föreskrivs i de artiklarna.

Medlemsstaterna ska se till att övriga medlemsstater och kommissionen har tillgång till uppdaterad information om ekonomiska aktörer som innehar sådana licenser eller tillstånd som avses i artikel 16.

2. För tillämpningen av detta direktiv ska förordning (EG) nr 515/97 gälla i tillämpliga delar, särskilt bestämmelserna om sekretesskydd.

Artikel 15

Identifiering och spårning av explosiva varor

1. De ekonomiska aktörerna ska tillämpa ett enhetligt system för unik identifiering och spårning av explosiva varor; hänsyn ska tas till deras storlek, form eller konstruktion, förutom när det inte är nödvändigt att förse varan med en unik identifiering, eftersom den utgör liten fara med tanke på dess egenskaper och faktorer såsom dess begränsade sprängverkan, dess användningsområden och den låga säkerhetsrisk som varan utgör på grund av de begränsade potentiella konsekvenserna av missbruk.

Systemet ska inte gälla explosiva varor som transporteras och levereras oförpackade eller i tankbil för att direkt lastas av i språnghål, eller explosiva varor som tillverkas på sprängplatser, och som laddas omedelbart efter det att de har tillverkats (s.k. tillverkning på plats).

2. Det systemet ska sörja för insamling och förvaring av uppgifter, när så är lämpligt på elektronisk väg, och möjliggöra unik identifiering och spårning av den explosiva varan liksom märkning av en unik identifiering på den explosiva varan och/eller dess förpackning som medger tillgång till dessa uppgifter. Uppgifterna ska avse den explosiva varans unika identifiering, inklusive dess placering när den innehas av ekonomiska aktörer, samt identiteten på dessa ekonomiska aktörer.

3. De uppgifter som avses i punkt 2 ska regelbundet testas och skyddas mot oavsiktlig eller avsiktlig skada eller förstörelse. Dessa uppgifter ska förvaras i tio år efter det att transaktionen ägde rum eller, om de explosiva varorna har använts eller destruerats, i tio år efter användningen eller destruktionsen, även om den ekonomiska aktören har slutat bedriva handel. De måste genast ställas till förfogande på begäran från de behöriga myndigheterna.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som

a) fastställer de konkreta formerna för driften av det system med unik identifiering och spårning som avses i punkt 1, med hänsyn till de explosiva varornas storlek, form och konstruktion, särskilt den unika identifieringens format och struktur, enligt vad som fastställs i punkt 2,

b) fastställer de fall enligt punkt 1 där det, på grund av en explosiv varas låga faronivå, inte är nödvändigt för de ekonomiska aktörerna att tillämpa systemet för unik identifiering och spårning enligt den punkten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.3.

Artikel 16

Licens eller tillstånd

Ekonomiska aktörer ska inneha en licens eller ett tillstånd som ger dem rätt att tillverka, förvara, använda, importera, exportera, överföra eller bedriva handel med explosiva varor.

Första stycket gäller inte anställda hos en ekonomisk aktör som innehar en licens eller ett tillstånd.

Artikel 17

Tillverkningstillstånd

När en medlemsstat ger licens eller tillstånd enligt artikel 16 till tillverkning av explosiva varor ska den särskilt kontrollera att de ekonomiska aktörerna är kapabla att uppfylla de tekniska förpliktelser de tar på sig.

Artikel 18

Beslag

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att beslagta en explosiv vara om det finns tillräckliga bevis för att den explosiva varan kommer att bli föremål för förvärv, användning eller handel som sker olagligt.

KAPITEL 4

DEN EXPLOSIVA VARANS ÖVERENSSTÄMMELSE MED KRAVEN

Artikel 19

Presumtion om överensstämmelse för explosiva varor

Explosiva varor som överensstämmer med harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas överensstämma med de grundläggande säkerhetskrav i bilaga II som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

Artikel 20

Förfaranden för bedömning av överensstämmelse

När det gäller bedömning av explosiva varors överensstämmelse ska tillverkaren följa ett av följande förfaranden som avses i bilaga III:

a) EU-typkontroll (modul B) och, efter tillverkarens eget val, ett av följande:

i) Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade produktkontroller med slumpvisa intervall (modul C2).

ii) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitets-säkring av produktionen (modul D).

iii) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitets-säkring av produkter (modul E).

iv) Överensstämmelse med typ som grundar sig på produkt-verifiering (modul F).

b) Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter (modul G).

Artikel 21

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II har visats vara uppfyllda.

2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga IV, innehålla de uppgifter som anges i de relevanta modulerna i bilaga III och regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där den explosiva varan släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.

3. Om en explosiv vara omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas för alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs, och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem.

4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse tar tillverkaren ansvar för att den explosiva varan överensstämmer med kraven i detta direktiv.

Artikel 22

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

*Artikel 23***Regler och villkor för anbringande av CE-märkning**

1. CE-märkningen ska anbringas på den explosiva varan så att den är synlig, lätt läsbar och varaktig. Om detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av den explosiva varans art, ska märkningen anbringas på förpackningen och i de medföljande dokumenten.

2. CE-märkningen ska anbringas innan den explosiva varan släpps ut på marknaden.

3. CE-märkningen ska åtföljas av det anmälda organets identifikationsnummer, om organet medverkar i produktionskontrollen.

Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt eller, efter dess anvisningar, av tillverkaren eller dennes representant.

4. CE-märkningen och i tillämpliga fall det anmälda organets identifikationsnummer får åtföljas av ett annat märke som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

5. När det gäller explosiva varor som tillverkas för eget bruk, explosiva varor som transporteras och levereras oförpackade eller i mobila enheter för tillverkning av explosiva varor (MEMU) för att direkt lastas av i språnghål och explosiva varor som tillverkas på sprängplatsen och laddas omedelbart efter det att de har tillverkats (s.k. tillverkning på plats), ska CE-märkningen anbringas på de medföljande dokumenten.

6. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att se till att bestämmelserna om CE-märkning tillämpas korrekt och vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av den märkningen.

KAPITEL 5

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE*Artikel 24***Anmälan**

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och övriga medlemsstater vilka organ som fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med detta direktiv.

*Artikel 25***Anmälade myndigheter**

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälade myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 30.

2. Medlemsstaterna får besluta att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.

*Artikel 26***Krav på anmälande myndigheter**

1. En anmälande myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.

2. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.

3. En anmälande myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.

4. En anmälande myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.

5. En anmälande myndighet ska sörja för att erhållen information behandlas konfidentiellt.

6. En anmälande myndighet ska ha tillgång till tillräckligt med personal med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

*Artikel 27***Anmälande myndigheters informationsskyldighet**

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

*Artikel 28***Krav avseende anmälda organ**

1. När det gäller anmälan ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.

2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller explosiva vara som den bedömer.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller explosiva varor och inte heller av den som företräder någon av dessa parter. Detta ska inte hindra att explosiva varor som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse används eller att de explosiva varorna används för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och personalen som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av explosiva varor eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar konfidentialiteten, objektiviteten eller opartiskheten i organens bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från alla påtryckningar och all påverkan, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse; detta gäller särskilt påtryckningar och påverkan från personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i bilaga III för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av explosiva varor för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

- a) Erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse.
- b) Erforderliga beskrivningar av förfaranden enligt vilka bedömningar av överensstämmelse utförs; dessa beskrivningar ska säkerställa tydlighet och reproducerbarhet hos förfarandena. Organet ska ha lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja

mellan de uppgifter som det utför i sin egenskap av anmält organ och annan verksamhet.

- c) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Organet för bedömning av överensstämmelse ska ha nödvändiga medel för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

- a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
- b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
- c) lämplig kännedom och insikt om de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II, de tillämpliga harmoniserade standarderna och de relevanta bestämmelserna i den harmoniserade unionslagstiftningen och nationell lagstiftning,
- d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.

8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse är opartiska.

Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultaten av bedömningarna.

9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iakttä tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter enligt bilaga III eller bestämmelser i nationell rätt som genomför den, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten bedrivs. Äganderättigheter ska skyddas.

11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i samordningsgruppen för anmälda organ, som inrättats i enlighet med relevant harmoniserad unionslagstiftning, och de ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

Artikel 29

Presumtion om överensstämmelse för organ för bedömning av överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 28, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 30

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 28 och informera den anmälande myndigheten om detta.

2. Anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för underentreprenörernas eller dotterbolagens uppgifter, oavsett var dessa är etablerade.

3. Verksamhet får läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker till det.

4. Anmälda organen ska hålla de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem enligt bilaga III tillgängliga för den anmälande myndigheten.

Artikel 31

Ansökan om anmälan

1. Organet för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.

2. Ansökan om anmälan ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de explosiva varor som organet förklarar sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 28.

3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälande myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av att det uppfyller kraven i artikel 28.

Artikel 32

Anmälningsförfarande

1. Anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 28.

2. De ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och de berörda explosiva varorna samt ett relevant intyg om kompetens.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett ackrediteringsintyg som avses i artikel 31.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna de skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet övervakas regelbundet och fortsätter att uppfylla kraven i artikel 28 har inrättats.

5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med detta direktiv.

6. Den anmälande myndigheten ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 33

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls enligt flera unionsakter.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmälts enligt detta direktiv, inklusive de identifieringsnummern som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att förteckningen hålls uppdaterad.

Artikel 34

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 28 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa anmälan eller tillfälligt eller permanent dra tillbaka den. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

2. I händelse av begränsning, tillfällig eller permanent tillbakadragande av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att det anmälda organets dokumentation antingen ska behandlas av ett annat anmält organ eller hållas tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 35

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.

2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller hur det berörda anmälda organets kompetens upprätthålls.

3. Kommissionen ska se till att all känslig information som har erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförandeakt för att anmoda den anmälande medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov dra tillbaka anmälan.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 36

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilaga III.

2. Bedömningar av överensstämmelse ska utföras på ett proportionellt sätt så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan. Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock respektera den noggrannhet och den skyddsnivå som krävs för att den explosiva varan ska överensstämma med detta direktiv.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte har tillämpat de grundläggande säkerhetskraven i bilaga II eller motsvarande harmoniserade standarder eller andra tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder, och inget intyg om överensstämmelse ska utfärdas.

4. Om ett anmält organ vid övervakning av överensstämmelse efter det att ett intyg har utfärdats konstaterar att en explosiv vara inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder, och vid behov ska intyget tillfälligt eller permanent dras tillbaka.

5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet i förekommande fall belägga intyget med restriktioner eller tillfälligt eller permanent dra tillbaka det.

Artikel 37

Överklagande av de anmälda organens beslut

Medlemsstaterna ska se till att det finns ett förfarande för överklagande av de anmälda organens beslut.

Artikel 38

Anmälda organs informationsskyldighet

1. Anmälda organ ska informera den anmälande myndigheten om följande:

a) Avslag, begränsningar och tillfällig eller permanent tillbakadragande av intyg.

b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av eller villkoren för anmälan.

- c) Begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.
- d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

2. De anmälda organen ska ge de andra organ som anmäls enligt detta direktiv och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som täcker samma explosiva varor, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 39

Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska sörja för att erfarenhetsutbyte förekommer mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 40

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och lämpligt samarbete sker mellan de organ som anmäls enligt detta direktiv och att detta bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en sektorspecifik grupp bestående av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i arbetet i den sektorspecifika gruppen, direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL 6

MARKNADSKONTROLL I UNIONEN, KONTROLL AV EXPLOSIVA VAROR SOM FÖRS PÅ UNIONSMARKNADEN OCH UNIONENS FÖRFARANDE I FRÅGA OM SKYDDSSÅTGÄRDER

Artikel 41

Marknadskontroll i unionen och kontroll av explosiva varor som förs in på unionsmarknaden

Artiklarna 16–29 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på explosiva varor.

Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att explosiva varor släpps ut på marknaden endast om de, när de förvaras på rätt sätt och används för sitt avsedda ändamål, inte medför fara för människors hälsa och säkerhet.

Artikel 42

Förfarande för att på nationell nivå hantera explosiva varor som utgör en risk

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en explosiv vara som omfattas av

detta direktiv utgör en risk för människors hälsa och säkerhet eller för egendom eller miljön, ska de göra en utvärdering av den explosiva varan omfattande alla relevanta krav som fastställs i detta direktiv. De berörda ekonomiska aktörerna ska när så krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna i det syftet.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid den utvärdering som avses i första stycket konstaterar att den explosiva varan inte uppfyller kraven i detta direktiv ska de utan dröjsmål ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att den explosiva varan ska uppfylla dessa krav, dra tillbaka den explosiva varan från marknaden eller återkalla den inom en rimlig period som de fastställer i förhållande till typen av risk.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i andra stycket i denna punkt.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt de ekonomiska aktörerna att vidta.

3. De ekonomiska aktörerna ska se till att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda explosiva varor som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av den explosiva varan på sin nationella marknad, dra tillbaka varan från den marknaden eller återkalla den.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 andra stycket ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den explosiva vara som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk den explosiva varan utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet

samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på någon av följande omständigheter:

a) Den explosiva varan uppfyller inte kraven med avseende på människors hälsa eller säkerhet, eller skyddet av egendom eller miljön.

b) Det förekommer brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 19, vilka ger presumtion om överensstämmelse.

6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet enligt denna artikel ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda explosiva varans bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den vidtagna nationella åtgärden.

7. Om varken en medlemsstat eller kommissionen inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 andra stycket har rest invändningar mot en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat ska åtgärden anses vara berättigad.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsande åtgärder, till exempel tillbakadragande av den explosiva varan från marknaden, utan dröjsmål vidtas i fråga om den explosiva varan.

Artikel 43

Unionens förfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 42.3 och 42.4 slutförts, har rests invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge beslutet till dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna.

2. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den explosiva vara som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva den åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och den explosiva varans bristande överensstämmelse kan tillskrivas brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 42.5 b i detta direktiv ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Artikel 44

Explosiva varor som uppfyller kraven men utgör en risk

1. Om en medlemsstat, efter att ha utfört en utvärdering i enlighet med artikel 42.1, konstaterar att en explosiv vara visserligen uppfyller kraven i detta direktiv men utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, eller för egendom eller miljön, ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga åtgärder antingen för att säkerställa att den berörda explosiva varan när den har släppts ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk eller för att dra tillbaka eller återkalla varan från marknaden inom en rimlig period som medlemsstaten fastställer i förhållande till typen av risk.

2. De ekonomiska aktörerna ska se till att det vidtas korrigerande åtgärder i fråga om alla berörda explosiva varor som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den explosiva varan, dess ursprung och leveranskedja, den risk den explosiva varan utgör, vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom genomförandeakter besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte, och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.3.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamt med avseende på skyddet för människors hälsa och säkerhet eller skyddet för egendom eller miljön ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.4.

5. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge beslutet till dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna.

Artikel 45

Formell bristande överensstämmelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 42 ska en medlemsstat, om den konstaterar något av följande, ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:

- a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008 eller artikel 23 i detta direktiv.
- b) CE-märkningen saknas.
- c) Det anmälda organets identifikationsnummer har, i de fall organet medverkar i produktionskontrollen, anbringats i strid med artikel 23 eller saknas.
- d) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
- e) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
- f) Den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller inte komplett.
- g) Den information som avses i artikel 5.5 eller artikel 7.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.
- h) Något annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 5 eller artikel 7 är inte uppfyllt.

2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av den explosiva varan på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

KAPITEL 7

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER SAMT KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 46

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 47 och uppdatera bilaga I för att anpassa den till Förenta nationernas rekommendationer om transport av farligt gods.

Artikel 47

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 46 ska ges till kommissionen för fem år från och med den 18 april 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 46 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 46 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader om Europaparlamentet eller rådet så begär.

Artikel 48

Genomförandakter

Kommissionen ska anta genomförandakter som fastställer de tekniska formerna för tillämpning av artikel 11, särskilt det malldokument som ska användas.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.3.

Artikel 49

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för explosiva varor för civilt bruk. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.

5. Kommissionen ska höra kommittén angående alla frågor för vilka samråd med sektorsexperter krävs enligt förordning (EU) nr 1025/2012 eller enligt annan unionslagstiftning.

Kommittén får dessutom undersöka alla andra frågor som avser tillämpningen av detta direktiv som tas upp av dess ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med dess arbetsordning.

KAPITEL 8

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 50

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelse av bestämmelser i nationell rätt som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner tillämpas. Sådana sanktioner får omfatta straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelse.

Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 51

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att explosiva varor som omfattas av och är förenliga med direktiv 93/15/EEG och som släppts ut på marknaden före den 20 april 2016 tillhandahålls på marknaden.

2. Intyg som utfärdats i enlighet med direktiv 93/15/EEG ska vara giltiga enligt det här direktivet.

3. Kommissionens direktiv 2008/43/EG av den 4 april 2008 om inrättandet av ett system för identifiering och spårning av explosiva varor för civilt bruk i enlighet med rådets direktiv 93/15/EEG⁽¹⁾ ska gälla fram till att det ersätts av åtgärder som antagits i enlighet med artikel 15 i det här direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 94, 5.4.2008, s. 8.

Artikel 52

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 19 april 2016 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2.2, 2.7–2.13, 2.15–2.24, 3–10, 14.1, 15, 16, 20 a i, 21–27, 28.1–28.4, 28.6–28.7, 28.10–28.11, 29–45, 50 och 51 och bilagorna III och IV. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 20 april 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävts genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 53

Upphävande

Direktiv 93/15/EEG, ändrat genom de förordningar som förtecknas i del A i bilaga V, och direktiv 2004/57/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 20 april 2016, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och datum för tillämpning av direktivet som anges i del B i bilaga V.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

Artikel 54

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1, 2.1, 2.3–2.6, 2.14, 11, 12, 13, 14.2, 17–19, 20 a ii–iv, 20 b, 28.5, 28.8, 28.9, 46, 47, 48 och 49 samt bilagorna I, II, V och VI ska tillämpas från och med den 20 april 2016.

Artikel 55

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 26 februari 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

ARTIKLAR SOM I DE RELEVANTA FN-REKOMMENDATIONERNA ANSES VARA PYROTEKNISKA ELLER AMMUNITION

FN-nummer	Namn och beskrivning	Undergrupp/huvudgrupp	Glossarium (får endast användas i informationssyfte)
Grupp G			
0009	Brandammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.2 G	Ammunition Allmän beteckning huvudsakligen gällande artiklar för militärt bruk samt omfattande alla slags bomber, granater, raketer, minor, projektiler och andra liknande anordningar. Ammunition, antändbar Ammunition med antändbart ämne. Utöver att sammansättningen kan vara explosiv i sig själv innehåller den en eller flera av följande anordningar: drivladdning med tändsats och detonator, tändrör med central- eller separeringsladdning.
0010	Brandammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.3 G	Se under FN-nummer 0009
0015	Rökammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.2 G	Ammunition, rök- Ammunition med rökalkstrande ämne. Utöver att ämnet kan vara explosivt i sig själv innehåller det en eller flera av följande anordningar: drivladdning med tändsats och detonator, tändrör med central- eller separeringsladdning.
0016	Rökammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.3 G	Se under FN-nummer 0015
0018	Tårgasammunition med central-, separerings- eller drivladdning	1.2 G	Ammunition, tårframkallande med spräng-, utskjutnings- och drivladdning Ammunition med tårframkallande ämne. Den innehåller desutom en eller flera av följande anordningar: ett pyrotekniskt ämne; en drivladdning med tändsats och detonator; tändrör med central eller separeringsladdning.
0019	Tårgasammunition med central-, separerings- eller drivladdning	1.3 G	Se under FN-nummer 0018
0039	Fotobomber	1.2 G	Bomber Explosiva varor som fälls från flygplan. De kan innehålla en antändbar vätska med sprängladdning eller en fotobombsammansättning. Beteckningen omfattar fotobomber.
0049	Blixtljuspatroner	1.1 G	Blixtljuspatroner Blixtljuspatroner. Artiklar med en hylsa, en tändsats och blixtljuspulver, allt samlat i ett och klart för avfyrning.
0050	Blixtljuspatroner	1.3 G	Se under FN-nummer 0049
0054	Signalpatroner	1.3 G	Signalpatroner Signalpatroner. Artiklar utformade för avfyrning av färgade ljussignaler eller andra signaler från lypistoler m.m.

FN-nummer	Namn och beskrivning	Undergrupp/huvudgrupp	Glossarium (får endast användas i informations syfte)
0066	Stubintråd	1.4 G	Stubintråd Stubintråd. Artikel bestående av textiltrådar överdragna med svartkrut eller någon annan explosionsartat brinnande pyroteknisk sammansättning och med ett böjligt skyddsöverdrag; eller bestående av en kärna av svartkrut överdragen med en böjlig väv; den brinner i längdriktningen med en yttre låga och används för att överföra tändning från en anordning till en laddning.
0092	Bloss, yttäckande	1.3 G	Bloss, yttäckande Artiklar med pyrotekniska ämnen avsedda att användas för upplysnings-, identifierings-, meddelande- eller varningssignaler.
0093	Luftlys	1.3 G	Se under FN-nummer 0092
0101	Icke-detonerande stubintråd	1.3 G	Icke-detonerande stubintråd/Tändrör (Engelska fuse/fuze) Även om dessa båda ord har gemensamt ursprung (franska fusée, fusil) och ibland endast betraktas som skilda stavningar är det viktigt att bibehålla det vedertagna bruket att fuse (icke-detonerande stubintråd) betecknar en trådliknande tändningsanordning medan fuze (tändrör) betecknar en anordning med mekaniska, elektriska, kemiska eller hydrostatiska beståndsdelar för att initiera en tändserie genom explosionsartad förbränning eller detonation. Snabbverkande, icke-detonerande stubintråd Artikel bestående av bomullstrådar impregnerade med fint svartkrut (stubintråd). Den brinner med yttre låga och används för serietändning av fyrverkerier m.m.
0103	Antändningsrör, metallöverdragen, rörformig tändare	1.4 G	Metallöverdragen, rörformig tändare Artikel bestående av ett metallrör med en kärntråd av hastigt förbrinnande explosiva ämnen.
0171	Lysammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.2 G	Lysammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning Ammunition utformad för att frambringa en enda stark ljuskälla för att upplysa ett område. Beteckningen omfattar lyspatroner, lysgranater och lysprojektiler, samt lys- och mälidentifieringsbomber.
0191	Signalbloss hand	1.4 G	Artiklar utformade för att alstra signaler
0192	Signaler för järnväg	1.1 G	Se under FN-nummer 0191
0194	Nödsignaler	1.1 G	Se under FN-nummer 0191
0195	Nödsignaler	1.3 G	Se under FN-nummer 0191
0196	Röksignaler	1.1 G	Se under FN-nummer 0191
0197	Röksignaler	1.4 G	Se under FN-nummer 0191
0212	Spårljus för ammunition	1.3 G	Spårljus för ammunition Förslutna artiklar med pyrotekniska ämnen utformade för att spåra en projektilbana.
0254	Lysammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.3 G	Se under FN-nummer 0171

FN-nummer	Namn och beskrivning	Undergrupp/huvudgrupp	Glossarium (får endast användas i informationssyfte)
0297	Lysammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.4 G	Se under FN-nummer 0254
0299	Fotobomber	1.3 G	Se under FN-nummer 0039
0300	Brandammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.4 G	Se under FN-nummer 0009
0301	Tårgasammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.4 G	Se under FN-nummer 0018
0303	Rökammunition, med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.4 G	Se under FN-nummer 0015
0306	Spårljus för ammunition	1.4 G	Se under FN-nummer 0212
0312	Signalpatroner	1.4 G	Signalpatroner Artiklar utformade för avfyrning av färgade ljussignaler eller andra signaler från lypistoler.
0313	Röksignaler	1.2 G	Se under FN-nummer 0195
0318	Övningsgranater, hand eller gevär	1.3 G	Övningsgranater Artiklar utformade för att kastas med handen eller utskjutas från ett gevär. Beteckningen omfattar övningsgranater, hand eller gevär.
0319	Tändpatron	1.3 G	Tändpatron Artiklar bestående av en tändsats för tändning och en hjälpladdning av ämnen med explosionsartad förbränning såsom svartkrut och använda för att tända drivladdningen i en patronhylsa för t.ex. en kanon.
0320	Tändpatron	1.4 G	Se under FN-nummer 0319
0333	Fyrverkeri	1.1 G	Fyrverkeri Pyrotekniska artiklar utformade för underhållning.
0334	Fyrverkeri	1.2 G	Se under FN-nummer 0333
0335	Fyrverkeri	1.3 G	Se under FN-nummer 0333
0336	Fyrverkeri	1.4 G	Se under FN-nummer 0333
0362	Övningsammunition	1.4 G	Övningsammunition Ammunition utan huvudladdning men med ett sprängmedel eller en utskjutningsladdning. Den innehåller normalt också tändrör och drivladdning.
0363	Provningsammunition	1.4 G	Provningsammunition Ammunition med pyrotekniska ämnen som används för att prova brisans och styrka hos ny ammunition, vapenbeståndsdel eller vapentillbehör.
0372	Övningsgranater, hand eller gevär	1.2 G	Se under FN-nummer 0318

FN-nummer	Namn och beskrivning	Undergrupp/huvudgrupp	Glossarium (får endast användas i informations syfte)
0373	Signalbloss, hand	1.4 S	Se under FN-nummer 0191
0403	Luftlys	1.4 G	Se under FN-nummer 0092
0418	Bloss, yttäckande	1.2 G	Se under FN-nummer 0092
0419	Bloss, yttäckande	1.1 G	Se under FN-nummer 0092
0420	Luftlys	1.1 G	Se under FN-nummer 0092
0421	Luftlys	1.2 G	Se under FN-nummer 0092
0424	Projektiler, barlastade med spårlys	1.3 G	Projektiler, barlastade med spårlys Artiklar såsom en granat eller kula som utskjuts från en kanon eller annan artilleripjäs, gevär eller annat handeldvapen. Beteckningen omfattar barlastade projektiler med spårlys.
0425	Projektiler, barlastade med spårlys	1.4 G	Se under FN-nummer 0424
0428	Pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål	1.1 G	Pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål Artiklar som innehåller pyrotekniska ämnen och som används för tekniska ändamål såsom värme- eller gasalstring, teater-effekter osv. Beteckningen utesluter följande artiklar som förtecknas separat: all ammunition; signalpatroner; kabelavbitare; fyrverkerier; luftlysraketer; marklysraketer; sprängutlösning-anordningar; sprängnitar; handsignalanordningar; nödsignals-raketer; signaler för järnväg; röksignaler.
0429	Pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål	1.2 G	Se under FN-nummer 0428
0430	Pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål	1.3 G	Se under FN-nummer 0428
0431	Pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål	1.4 G	Se under FN-nummer 0428
0434	Projektiler med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.2 G	Projektiler Artiklar såsom en granat eller kula som utskjuts från en kanon eller annan artilleripjäs, gevär eller annat handeldvapen. De kan vara med eller utan spårlys, eller innehålla en central-, separerings- eller drivladdning.
0435	Projektiler med eller utan central-, separerings- eller drivladdning	1.4 G	Se under FN-nummer 0434
0452	Övningsgranater, hand eller gevär	1.4 G	Se under FN-nummer 0372
0487	Röksignaler	1.3 G	Se under FN-nummer 0194
0488	Övningsammunition	1.3 G	Övningsammunition Ammunition utan huvudladdning men med ett sprängmedel eller en utskjutningsladdning. Den innehåller normalt också tändrör och drivladdning. Beteckningen utesluter följande artiklar som förtecknas separat: övningsgranater.

FN-nummer	Namn och beskrivning	Undergrupp/huvudgrupp	Glossarium (får endast användas i informationssyfte)
0492	Signal för järnväg	1.3 G	Se under FN-nummer 0194
0493	Signal för järnväg	1.4 G	Se under FN-nummer 0194
0503	Gasgeneratorer för krockkuddar eller krockkuddemoduler eller bältesförsträckare	1.4 G	
Grupp S			
0110	Övningsgranater, hand eller gevär	1.4 S	Se under FN-nummer 0318
0193	Signal för järnväg	1.4 S	Se under FN-nummer 0194
0337	Fyrverkeri	1.4 S	Se under FN-nummer 0334
0345	Projektiler, barlastade med spårlys	1.4 S	Projektiler, barlastade med spårlys Artiklar såsom en granat eller kula som utskjuts från en kanon eller annan artilleripjäs, gevär eller annat handeldvapen. Beteckningen omfattar barlastade projektiler med spårlys.
0376	Tändpatron	1.4 S	Se under FN-nummer 0319
0404	Luftlys	1.4 S	Se under FN-nummer 0092
0405	Signalpatroner	1.4 S	Signalpatroner Artiklar utformade för avfyrning av färgade ljussignaler eller andra signaler från lyspistoler m.m.
0432	Pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål	1.4 S	

BILAGA II

GRUNDLÄGGANDE SÄKERHETSKRAV

I. Allmänna krav

1. Varje explosiv vara ska utformas, tillverkas och levereras på ett sådant sätt att det medför en minimal risk för människors liv och hälsa, och att skador på egendom och miljö förebyggs under normala, förutsebara förhållanden, särskilt vad gäller säkerhetsregler och normal praxis, tills den är förbrukad.
2. Varje explosiv vara ska ha de funktionsegenskaper som tillverkaren har specificerat för att säkerställa högsta säkerhet och pålitlighet.
3. Varje explosiv vara ska utformas och tillverkas på ett sådant sätt att den med hjälp av passande teknik kan destrueras på ett sätt som ger minsta möjliga miljöeffekter.

II. Särskilda krav

1. I förekommande fall ska, som ett minimum, följande upplysningar och egenskaper beaktas eller testas:
 - a) Konstruktion och karakteristiska egenskaper, inbegripet kemisk sammansättning, blandningsgrad och, i förekommande fall, dimensioner och kornstorleksfördelning.
 - b) Den explosiva varans fysiska och kemiska stabilitet under alla miljömässiga förhållanden som den kan komma att utsättas för.
 - c) Känslighet för stötar och friktion.
 - d) Förenlighet mellan alla beståndsdelar vad gäller deras fysiska och kemiska stabilitet.
 - e) Den explosiva varans kemiska renhet.
 - f) Den explosiva varans beständighet mot vatten, om den är avsedd att användas under fuktiga eller våta förhållanden och om dess säkra användning eller pålitlighet kan påverkas negativt av fukt.
 - g) Beständighet mot låga och höga temperaturer, om den explosiva varan ska förvaras eller användas vid sådana temperaturer och dess säkra användning eller pålitlighet kan påverkas negativt av nedkylning eller upphettning av en beståndsdel eller av själva den explosiva varan.
 - h) Den explosiva varans lämplighet för användning i farliga miljöer (t.ex. vid förekomst av gruvgas eller het omgivning), om den ska användas under sådana förhållanden.
 - i) Skyddsanordningar som ska förhindra för tidig eller oavsiktlig initiering eller antändning.
 - j) Den explosiva varans korrekta laddning och funktion när den används på avsett sätt.
 - k) Passande anvisningar och, om nödvändigt, märkning angående säker hantering, förvaring, användning och destruktion.
 - l) Förmågan hos den explosiva varan, dess hölje och övriga beståndsdelar att motstå försämring under förvaringen fram till den "används före"-dag som specificerats av tillverkaren.
 - m) Specifikation av alla anordningar och tillbehör som krävs för att den explosiva varan ska fungera pålitligt och säkert.
2. Varje explosiv vara ska provas under realistiska förhållanden. Om detta inte är möjligt i ett laboratorium ska provningarna utföras under samma förhållanden som råder där den explosiva varan ska användas.
3. Krav för de olika kategorierna av explosiva varor
 - 3.1 Sprängämnen ska även uppfylla följande krav:
 - a) Den föreslagna initieringsmetoden ska säkerställa att sprängämnet detonerar eller, beroende på vad som är lämpligt, deflagrerar säkert, pålitligt och fullständigt. Vad gäller svartkrut är det förmågan att deflagrera som ska kontrolleras.

- b) Sprängämnen i form av patroner ska fortplanta detonation säkert och pålitligt genom hela raden av patroner.
- c) Gaser som förorsakas av sprängämnen som ska användas under jorden får endast innehålla kolmonoxid, nitrösa gaser, andra gaser, ångor eller luftburna restpartiklar i mängder som inte under normala driftsförhållanden skadar hälsan.

3.2 Detonerande stubin, krutstubin, andra stubiner och stötvägsledare ska även uppfylla följande krav:

- a) Höljen till detonerande stubiner, krutstubiner, andra stubiner och stötvägsledare ska ha tillräcklig mekanisk styrka och tillräckligt väl kunna skydda det explosiva innehållet när detta utsätts för normal mekanisk påfrestning.
- b) Parametrarna för bränntider hos krutstubin ska anges och följas.
- c) Detonerande stubin ska kunna initieras pålitligt, ha tillräcklig initieringskapacitet och uppfylla kraven på förvaring även under särskilda klimatförhållanden.

3.3 Sprängkapslar (inbegripet sprängkapslar med fördröjning) och detonationsöverförare ska även uppfylla följande krav:

- a) Sprängkapslarna ska pålitligt initiera detonation hos de sprängämnen som ska användas tillsammans med dem under alla förutsebara användningsförhållanden.
- b) Detonationsfördröjare för detonerande stubin ska kunna initieras pålitligt.
- c) Initieringsförmågan får inte påverkas negativt av fukt.
- d) Fördröjningstiderna hos sprängkapslar med fördröjning ska vara tillräckligt enhetliga för att säkerställa att sannolikheten för överlappning av intilliggande fördröjningstider är obetydlig.
- e) De elektriska egenskaperna hos elektriska sprängkapslar ska anges på förpackningen (t.ex. övre gränsvärde för icke-tändning och resistans).
- f) Ledningarna hos elektriska sprängkapslar ska, med hänsyn till den avsedda användningen, ha tillräcklig isolering och mekanisk styrka, och hållfastheten hos förbindelsen till sprängkapseln ska vara tillräcklig.

3.4 Drivmedel och raketdrivmedel ska även uppfylla följande krav:

- a) Dessa material får inte detonera när de används på avsett sätt.
 - b) Drivmedel ska om nödvändigt (t.ex. om de är baserade på nitrocellulosa) stabiliseras mot nedbrytning.
 - c) Fast raketdrivmedel i pressad eller gjuten form får inte innehålla oavsiktliga sprickor eller gasbubblor som medför fara för dess funktion.
-

BILAGA III

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

MODUL B

EU-typkontroll

1. EU-typkontroll är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken ett anmält organ undersöker en explosiv varas tekniska konstruktion och kontrollerar och intygar att den uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
2. EU-typkontroll ska utföras i form av en bedömning av den tekniska konstruktionens lämplighet för den explosiva varan genom granskning av den tekniska dokumentation och de underlag som avses i punkt 3 samt undersökning av ett provexemplar av den kompletta produkten (kombination av produktionstyp och konstruktionstyp) som är representativt för produktionen i fråga.
3. Tillverkaren ska lämna in en ansökan om EU-typkontroll till ett valfritt anmält organ.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress.
 - b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
 - c) Den tekniska dokumentationen. Den tekniska dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om den explosiva varan uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv och innehålla en tillfredställande analys och bedömning av riskerna. Den tekniska dokumentationen ska innehålla de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen, även en beskrivning av den explosiva varans konstruktion, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:
 - i) En allmän beskrivning av den explosiva varan.
 - ii) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar etc.
 - iii) Beskrivningar och förklaringar som krävs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur den explosiva varan fungerar.
 - iv) En förteckning över de harmoniserade standarder som helt eller delvis har följts och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och, i de fall där de harmoniserade standarderna inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de grundläggande säkerhetskraven i detta direktiv, inbegripet en förteckning över andra relevanta tekniska föreskrifter som följts. Om de harmoniserade standarderna följts delvis ska det i den tekniska dokumentationen specificeras vilka delar som har tillämpats.
 - v) Resultat av konstruktionsberäkningar och undersökningar etc.
 - vi) Provningsrapporter.
 - d) Provexemplar som är representativa för den planerade produktionen. Det anmälda organet kan vid behov begära in fler provexemplar för att genomföra provningsprogrammet.
 - e) Underlag som visar att den lösning som valts för den tekniska konstruktionen är lämplig. I underlaget ska alla dokument som har använts anges, särskilt när de relevanta harmoniserade standarderna inte har tillämpats fullt ut. Underlaget ska vid behov innehålla resultaten av provningar som utförts i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer i lämpligt laboratorium som tillhör tillverkaren, eller i något annat provningslaboratorium för dennes räkning och under dennes ansvar.
4. Det anmälda organet ska göra följande:

I fråga om den explosiva varan:

- 4.1 Granska den tekniska dokumentationen och underlagen i syfte att bedöma den tekniska konstruktionens lämplighet.

I fråga om provexemplaret eller provexemplaren:

- 4.2 Kontrollera att provexemplaret eller provexemplaren har tillverkats i överensstämmelse med den tekniska dokumentationen samt identifiera såväl de delar som är konstruerade enligt de tillämpliga bestämmelserna i de relevanta harmoniserade standarderna som de delar som är konstruerade i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer.
- 4.3 Utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att, i de fall tillverkaren har valt att använda lösningarna i de relevanta harmoniserade standarderna, kontrollera att dessa lösningar har använts på rätt sätt.
- 4.4 Utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att, i de fall där lösningarna i de relevanta harmoniserade standarderna inte har tillämpats, kontrollera att de lösningar som tillverkaren använt med tillämpning av andra relevanta tekniska specifikationer uppfyller de motsvarande grundläggande säkerhetskraven i detta direktiv.
- 4.5 I samråd med tillverkaren bestämma på vilken plats undersökningarna och de nödvändiga proven ska genomföras.
5. Det anmälda organet ska utarbeta en utvärderingsrapport där det anges vilka åtgärder som har vidtagits i enlighet med punkt 4 och vad de har resulterat i. Utan att det påverkar det anmälda organets skyldigheter gentemot de anmälande myndigheterna får organet inte offentliggöra hela eller delar av innehållet i rapporten utan tillverkarens samtycke.
6. Om typen uppfyller de krav i detta direktiv som är tillämpliga på den berörda explosiva varan ska det anmälda organet utfärda ett EU-typintyg till tillverkaren. Det intyget ska innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatserna av undersökningen, eventuella giltighetsvillkor samt de uppgifter som krävs för att identifiera den godkända typen. EU-typintyget kan ha en eller flera bilagor.

EU-typintyget och bilagorna ska innehålla all information som behövs för att bedöma om de tillverkade explosiva varorna överensstämmer med den undersökta typen och för att kontrollera varorna i bruk.

Om typen inte uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv ska det anmälda organet avslå ansökan om EU-typintyg och underrätta den sökande om detta samt utförligt motivera avslaget.

7. Det anmälda organet ska följa med i den tekniska utvecklingen, och om det visar sig att den godkända typen inte längre uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv ska organet fastställa om det krävs ytterligare undersökningar. Om så är fallet ska det anmälda organet underrätta tillverkaren om detta.

Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som hos sig bevarar den tekniska dokumentationen för EU-typintyget om alla ändringar av den godkända typen som kan påverka den explosiva varans överensstämmelse med de grundläggande säkerhetskraven i detta direktiv eller villkoren för det intygets giltighet. För sådana ändringar krävs ytterligare godkännande i form av ett tillägg till det ursprungliga EU-typintyget.

8. Varje anmält organ ska underrätta sin anmälande myndighet om de EU-typintyg och/eller eventuella tillägg till dessa som det har utfärdat eller dragit tillbaka, och det ska regelbundet eller på begäran ge den anmälande myndigheten tillgång till förteckningen över sådana intyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt dragit tillbaka eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de EU-typintyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt eller permanent dragit tillbaka eller på annat sätt belagt med restriktioner och, på begäran, om sådana intyg och/eller tillägg som det har utfärdat.

Kommissionen, medlemsstaterna och övriga anmälda organ har rätt att på begäran få en kopia av EU-typintyget och/eller tilläggen till det. Kommissionen och medlemsstaterna har rätt att på begäran få en kopia av den tekniska dokumentationen och av resultaten från de undersökningar som utförts av det anmälda organet. Det anmälda organet ska förvara en kopia av EU-typintyget med bilagor och tillägg samt det tekniska underlaget, inklusive dokumentation från tillverkaren, så länge som det intyget är giltigt.

9. Tillverkaren ska för de nationella myndigheterna kunna uppvisa en kopia av EU-typintyget med bilagor och tillägg tillsammans med den tekniska dokumentationen i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden.
10. Tillverkarens representant får lämna in den ansökan som avses i punkt 3 och fullgöra skyldigheterna enligt punkterna 7 och 9, förutsatt att de specificeras i fullmakten.

MODUL C 2

Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade produktkontroller med slumpvisa intervall

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade produktkontroller med slumpvisa intervall är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3 och 4 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. *Tillverkning*

Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den ska leda till att de tillverkade explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

3. *Produktkontroller*

Ett anmält organ, valt av tillverkaren, ska utföra eller låta utföra produktkontroller med slumpvis valda intervall, som fastställts av det organet, för att kontrollera kvaliteten på den interna kontrollen av den explosiva varan, med beaktande av bl.a. den explosiva varans tekniska komplexitet och produktionsmängden. Ett lämpligt stickprov av slutprodukterna, taget på plats av det anmälda organet innan produkterna släpps ut på marknaden, ska undersökas, och tillämpliga provningar enligt de relevanta delarna av de harmoniserade standarderna och/eller likvärdiga provningar i andra relevanta tekniska specifikationer, ska utföras för att kontrollera att den explosiva varan överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om stickprovet inte uppfyller en godtagbar kvalitetsnivå ska det anmälda organet vidta lämpliga åtgärder.

Den metod för acceptansprovning som ska användas är avsedd att avgöra om tillverkningen av den explosiva varan sker inom godkända gränsvärden, för att säkerställa att den explosiva varan överensstämmer med de tillämpliga bestämmelserna.

Tillverkaren ska, under det anmälda organets ansvar, anbringa det anmälda organets identifikationsnummer under tillverkningen.

4. *CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse*

- 4.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen på varje enskild explosiv vara som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

- 4.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje typ av explosiv vara och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken typ av explosiv vara den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

5. *Tillverkarens representant*

Tillverkarens skyldigheter enligt punkt 4 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

MODUL D

Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, slutkontroll och provning av de berörda explosiva varorna i enlighet med punkt 3 och kontrolleras i enlighet med punkt 4.

3. Kvalitetssystem

3.1 Tillverkaren ska hos ett valfritt anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem för de berörda explosiva varorna bedömt.

Ansökan ska innehålla

- a) tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress,
- b) en skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ,
- c) alla upplysningar av betydelse för den avsedda kategorin av explosiva varor,
- d) dokumentation av kvalitetssystemet,
- e) den tekniska dokumentationen för den godkända typen, och en kopia av EU-typintyget.

3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att de explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till ska dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och instruktioner. Dokumentationen av kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmål och organisationsstruktur samt ledningens ansvar och befogenheter beträffande produktkvaliteten,
- b) de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitets-säkring som kommer att användas,
- c) de undersökningar och provningar som kommer att utföras före, under och efter tillverkningen samt hur ofta dessa kommer att utföras,
- d) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.,
- e) metoder för övervakning av att den erforderliga produktkvaliteten uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om det uppfyller kraven i punkt 3.2.

Det anmälda organet ska förutsätta att dessa krav är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i relevant harmoniserad standard.

Utöver erfarenhet av kvalitetsledningssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av det aktuella produktområdet och den berörda produkttekniken, och känna till de tillämpliga kraven i detta direktiv. Revisionen ska även omfatta en inspektion hos tillverkaren. Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 e för att kontrollera att tillverkaren känner till de relevanta kraven i detta direktiv och kan utföra de undersökningar som krävs för att säkerställa att den explosiva varan överensstämmer med kraven.

Tillverkaren ska meddelas beslutet. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

3.5 Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska bedöma de föreslagna ändringarna och avgöra om ett ändrat kvalitetssystem fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet ska meddela skälen till beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från undersökningen och det motiverade beslutet.

4. *Kontroll under det anmälda organets ansvar*

4.1 Syftet med kontrollen är att försäkra sig om att tillverkaren fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och förvaring och tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

a) dokumentationen av kvalitetssystemet,

b) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.

4.3 Det anmälda organet ska regelbundet genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet och ska lämna en revisionsberättelse till tillverkaren.

4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra produktprovningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. *CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse*

5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskild explosiv vara som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje typ av explosiv vara och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken typ av explosiv vara den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

6. Tillverkaren ska under en period som upphör tio år efter det att tillverkningen av en artikel har upphört kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:

a) Den dokumentation som avses i punkt 3.1.

b) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.

c) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.

7. Varje anmält organ ska underrätta sin anmälände myndighet om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller dragit tillbaka och ska regelbundet eller på begäran ge den anmälände myndigheten tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt dragit tillbaka eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt eller dragit tillbaka eller på annat sätt belagt med restriktioner och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

8. *Tillverkarens representant*

Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 3.1, 3.5, 5 och 6 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

MODUL E

Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produkter

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produkter är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. *Tillverkning*

Tillverkaren ska använda ett godkänt kvalitetssystem för slutkontroll och provning av de berörda explosiva varorna i enlighet med punkt 3 och kontrolleras i enlighet med punkt 4.

3. *Kvalitetssystem*

3.1 Tillverkaren ska hos ett valfritt anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem för de berörda explosiva varorna bedömt.

Ansökan ska innehålla

- a) tillverkarens namn och adress och, om ansökan lämnas in av tillverkarens representant, även dennes namn och adress,
- b) en skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ,
- c) alla upplysningar av betydelse för den planerade kategorin av explosiv vara,
- d) dokumentation av kvalitetssystemet,
- e) den tekniska dokumentationen för den godkända typen, och en kopia av EU-typintyget.

3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att de explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till ska dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och instruktioner. Dokumentationen av kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmål och organisationsstruktur samt ledningens ansvar och befogenheter beträffande produktkvaliteten,
- b) de undersökningar och provningar som ska utföras efter tillverkningen,
- c) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer, etc.,
- d) metoder för övervakning av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om det uppfyller kraven i punkt 3.2.

Det anmälda organet ska förutsätta att dessa krav är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i relevant harmoniserad standard.

Utöver erfarenhet av kvalitetsledningssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av det aktuella produktområdet och den berörda produkttekniken, och känna till de tillämpliga kraven i detta direktiv. Revisionen ska även omfatta en inspektion hos tillverkaren. Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 e för att kontrollera att tillverkaren känner till de relevanta kraven i detta direktiv och för att utföra de undersökningar som krävs för att säkerställa att den explosiva varan överensstämmer med kraven.

Tillverkaren ska meddelas beslutet. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

- 3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.
- 3.5 Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska bedöma de föreslagna ändringarna och avgöra om ett ändrat kvalitetssystem fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet ska meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från undersökningen och det motiverade beslutet.

4. *Kontroll under det anmälda organets ansvar*

- 4.1 Syftet med kontrollen är att försäkra sig om att tillverkaren fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.
- 4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och förvaring och tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om
 - a) dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - b) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.
- 4.3 Det anmälda organet ska regelbundet genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet och ska lämna en revisionsberättelse till tillverkaren.
- 4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra produktprovningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. *CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse*

- 5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskild explosiv vara som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typenytget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
- 5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje typ av explosiv vara och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken typ av explosiv vara den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

6. Tillverkaren ska under tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:
 - a) Den dokumentation som avses i punkt 3.1.
 - b) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
 - c) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.

7. Varje anmält organ ska underrätta sin anmälade myndighet om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller dragit tillbaka och ska regelbundet eller på begäran ge den anmälade myndigheten tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt dragit tillbaka eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit eller tillfälligt eller permanent dragit tillbaka och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

8. *Tillverkarens representant*

Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 3.1, 3.5, 5 och 6 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.

MODUL F

Överensstämmelse med typ som grundar sig på produktverifiering

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på produktverifiering är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 5.1 och 6 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda explosiva varorna, som har genomgått kontroll i enlighet med punkt 3, överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. *Tillverkning*

Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den ska leda till att de tillverkade explosiva varorna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

3. *Kontroll*

Ett anmält organ, som tillverkaren valt, ska utföra vederbörliga undersökningar och provningar för att kontrollera att de explosiva varorna överensstämmer med den godkända typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Undersökningarna och provningarna för att kontrollera att de explosiva varorna uppfyller de tillämpliga kraven ska, enligt tillverkarens val, utföras antingen genom undersökning och provning av varje produkt enligt punkt 4 eller genom undersökning och provning av produkterna på statistisk grund enligt punkt 5.

4. *Kontroll av överensstämmelse genom undersökning och provning av varje enskild produkt*

- 4.1 Alla explosiva varor ska undersökas var för sig och provningar i enlighet med relevanta harmoniserade standarder och/eller likvärdiga provningar som anges i andra relevanta tekniska specifikationer, ska utföras för att fastställa om de överensstämmer med den godkända typen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.

- 4.2 Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna, och ska anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänd explosiv vara, eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Tillverkaren ska hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för kontroll av de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden.

5. *Statistisk kontroll av överensstämmelse*

- 5.1 Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den leder till att varje tillverkat parti är enhetligt, och ska uppvisa sina explosiva varor för kontroll i form av enhetliga partier.

- 5.2 Ett slumpmässigt urval ska göras ur varje parti. Alla explosiva varor i urvalet ska undersökas var för sig och provningar i enlighet med relevanta harmoniserade standarder, och/eller likvärdiga provningar i andra relevanta tekniska specifikationer, ska utföras för att fastställa om produkterna överensstämmer med den godkända typen i EU-typintyget och med detta direktiv så att man kan avgöra om partiet ska godkännas eller inte. Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.

- 5.3 Om ett parti godkänns ska samtliga explosiva varor i detta parti anses vara godkända, utom de explosiva varor i urvalet som inte klarade provningarna.

Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna, och ska anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänd explosiv vara, eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Tillverkaren ska hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden.

- 5.4 Om ett parti underkänns ska det anmälda organet eller den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att det partiet släpps ut på marknaden. Om det ofta förekommer underkända partier får det anmälda organet tills vidare upphöra med den statistiska kontrollen och vidta lämpliga åtgärder.

6. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

- 6.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3, organets identifikationsnummer på varje enskild explosiv vara som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

- 6.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje typ av explosiv vara och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken typ av explosiv vara den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

Om det anmälda organ som avses i punkt 3 godkänner det och under dess ansvar, får tillverkaren också anbringa organets identifikationsnummer på de explosiva varorna.

Om det anmälda organet godkänner det, och under dess ansvar, får tillverkaren anbringa organets identifikationsnummer på de explosiva varorna under tillverkningen.

7. Tillverkarens representant

Tillverkarens skyldigheter får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten. Tillverkarens representant får inte fullgöra någon av de skyldigheter som åligger tillverkaren i enlighet med punkterna 2 och 5.1.

MODUL G

Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter

1. Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att den berörda explosiva varan, som har genomgått kontroll i enlighet med punkt 4, uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. Teknisk dokumentation

- 2.1 Tillverkaren ska upprätta den tekniska dokumentationen och göra den tillgänglig för det anmälda organ som avses i punkt 4. Dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om den explosiva varan uppfyller de relevanta kraven och innehålla en tillfredsställande analys och bedömning av riskerna. Den tekniska dokumentationen ska innehålla de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen, även en beskrivning av den explosiva varans konstruktion, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:

- a) En allmän beskrivning av den explosiva varan.
- b) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar etc.
- c) Beskrivningar och förklaringar som krävs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur den explosiva varan fungerar.

- d) En förteckning över de harmoniserade standarder som helt eller delvis har följts och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och, i de fall där de harmoniserade standarderna inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de grundläggande säkerhetskraven i detta direktiv, inbegripet en förteckning över andra relevanta tekniska specifikationer som följts. Om de harmoniserade standarderna följts delvis ska det i den tekniska dokumentationen specificeras vilka delar som har tillämpats.
- e) Resultat av konstruktionsberäkningar och undersökningar etc.
- f) Provningsrapporter.
- 2.2 Tillverkaren ska hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden.
3. *Tillverkning*
- Tillverkaren ska vidta alla erforderliga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den ska leda till att den tillverkade explosiva varan överensstämmer med de tillämpliga kraven i detta direktiv.
4. *Kontroll*
- Ett anmält organ, som tillverkaren valt, ska utföra eller låta utföra undersökningar och provningar i enlighet med relevanta harmoniserade standarder och/eller likvärdiga provningar i andra relevanta tekniska specifikationer, för att kontrollera att den explosiva varan uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.
- Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna och ska anbringa sitt identifikationsnummer på den godkända explosiva varan, eller låta anbringa det under sitt ansvar.
- Tillverkaren ska hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden.
5. *CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse*
- 5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 4, organets identifikationsnummer på varje explosiv vara som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
- 5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den explosiva varan har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken explosiv vara den har upprättats.
- En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.
6. *Tillverkarens representant*
- Tillverkarens skyldigheter enligt punkterna 2.2 och 5 får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens representant, förutsatt att dessa skyldigheter specificeras i fullmakten.
-

BILAGA IV

EU-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE (nr XXXX) ⁽¹⁾

1. Produkt-, typ-, parti- eller serienummer:
2. Namn och adress på tillverkaren och, i förekommande fall, dennes representant:
3. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på tillverkarens eget ansvar.
4. Föremål för försäkran (identifiera produkten så att den kan spåras):
5. Föremålet för försäkran ovan överensstämmer med den relevanta harmoniserade unionslagstiftningen:
6. Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som använts eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras:
7. Det anmälda organet ... (namn, nummer) har utfört ... (beskrivning av åtgärden) och utfärdat intyg:
8. Ytterligare information:

Undertecknat för:

(ort och datum):

(namn, befattning) (namnteckning):

⁽¹⁾ Det är frivilligt för tillverkaren att numrera EU-försäkran om överensstämmelse.

BILAGA V

DEL A

Upphävda direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar**(se artikel 53)**

Rådets direktiv 93/15/EEG
(EGT L 121, 15.5.1993, s. 20)

Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 1882/2003
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

endast punkt 13 i bilaga II

Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 219/2009
(EUT L 87, 31.3.2009, s. 109)

endast punkt 2.2 i bilagan

Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1025/2012
(EUT L 316, 14.11.2012, s. 12)

endast artikel 26.1 b

Kommissionens direktiv 2004/57/EG
(EUT L 127, 29.4.2004, s. 73)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningsdatum**(se artikel 53)**

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
93/15/EEG (artiklarna 9, 10, 11, 12, 13 och 14)	30 september 1993	30 september 1993
93/15/EEG (alla övriga artiklar)	30 juni 1994	1 januari 1995
2004/57/EG	31 december 2004	31 januari 2005

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 93/15/EEG	Direktiv 2004/57/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1		Artikel 1.1
Artikel 1.2		Artikel 2.1
Artikel 1.3		Artikel 1.2
Artikel 1.4		Artikel 2.3–2.6, 2.8, 2.13 och 2.14
—		Artikel 2.2, 2.7, 2.9–2.12 och 2.15–2.24
Artikel 1.5		Artikel 1.3
Artikel 2.1		Artikel 3
Artikel 2.2		Artikel 4
Artikel 2.3		Artikel 22
Artikel 3		Artiklarna 4 och 5.1
—		Artikel 5.2–6.8
—		Artikel 6
—		Artikel 7
—		Artikel 8
—		Artikel 9
—		Artikel 10
Artikel 4.1		Artikel 19
Artikel 4.2		—
Artikel 5		Artikel 43.3
Artikel 6.1		Artikel 20
—		Artikel 21
—		Artiklarna 24–27
Artikel 6.2		Artiklarna 28–40
Artikel 7.1		Artiklarna 22 och 23
Artikel 7.2		Artikel 22
Artikel 7.3		Artikel 22
—		Artikel 41
Artikel 8.1		Artiklarna 42 och 44
Artikel 8.2		Artikel 43
Artikel 8.3		Artikel 45
Artikel 9.1		Artikel 11.1
Artikel 9.2		—
Artikel 9.3		Artikel 11.2
Artikel 9.4		Artikel 11.3

Direktiv 93/15/EEG	Direktiv 2004/57/EG	Detta direktiv
Artikel 9.5		Artikel 11.4
Artikel 9.6		Artikel 11.6
Artikel 9.7		Artikel 11.5
Artikel 9.8		Artikel 11.7
Artikel 9.9		Artikel 11.8
Artikel 10.1		Artikel 12.1
Artikel 10.2		Artikel 12.2
Artikel 10.3		Artikel 12.3
Artikel 10.4		Artikel 12.4
Artikel 10.5		Artikel 12.5
Artikel 11		Artikel 13
Artikel 12.1		Artikel 14.1
Artikel 12.2		Artikel 14.2
Artikel 13.1		Artikel 49.1
Artikel 13.2		—
Artikel 13.3		Artiklarna 46 och 47
—		Artikel 48
Artikel 13.4		Artikel 49.2–49.5
Artikel 13.5		Artiklarna 46 och 447
Artikel 14 första stycket		Artikel 16
Artikel 14 andra stycket		Artikel 15.1 och 15.4
Artikel 14 tredje stycket		Artikel 15.2 och 15.4.
Artikel 14 fjärde stycket		Artikel 15.3
Artikel 15		—
Artikel 16		Artikel 17
Artikel 17		Artikel 50
Artikel 18		Artikel 18
Artikel 19		Artiklarna 51 och 52
—		Artikel 53
—		Artikel 54
Artikel 20		Artikel 55
	Artikel 1	—
	Artikel 2	—
	Artikel 3	—
	Artikel 4	—
	Artikel 5	—
	Bilaga I	Bilaga I
	Bilaga II	—

Direktiv 93/15/EEG	Direktiv 2004/57/EG	Detta direktiv
Bilaga I		Bilaga II
Bilaga II		Bilaga III
Bilaga III		Artikel 28
Bilaga IV		Artikel 22
—		Bilaga IV
—		Bilaga V
—		Bilaga VI

UTTALANDE AV EUROPAPARLAMENTET

Europaparlamentet anser att endast om och när genomförandeakter i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 diskuteras vid möten med kommittéer kan de sistnämnda anses vara kommittéer inom ramen för kommittéförfarandet i den mening som avses i bilaga I till ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen. Möten med kommittéer omfattas således av punkt 15 i ramavtalet om och när andra frågor diskuteras.

Lagförslag i promemorian (Ju2015/05400/L4)

Förslag till ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs att 1, 5, 6, 16, 18, 19 och 36 §§ och rubriken närmast efter 5 § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller hantering, överföring *och import* av brandfarliga och explosiva varor samt sådana förberedande åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Denna lag gäller hantering, överföring, *import och export* av brandfarliga och explosiva varor samt sådana förberedande *och efterföljande* åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Lagens syfte är att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av brandfarliga eller explosiva varor. Lagen ska även förebygga obehörigt förfarande med varorna.

5 §

I denna lag avses med

1. hantering: tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, transport, användning, omhändertagande, återvinning, destruktion, saluförande, underhåll, överlåtelse och därmed jämförliga förfaranden.

2. överföring: varje fysisk förflyttning inom Sverige eller till Sverige från land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor. Förflyttning inom en och samma anläggning utgör dock inte överföring.

3. import: införsel till Sverige från annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.

4. export: *utförsel från Sverige till annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.*

6 §

Den som hanterar, överför *eller importerar* brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna samt för att förebygga obehörigt förfarande med varorna.

Den som hanterar, överför, *importerar eller exporterar* brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna samt för att förebygga obehörigt förfarande med varorna.

16 §

Den som hanterar, överför *eller importerar* explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Den som hanterar, överför, *importerar eller exporterar* explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för hantering av brandfarliga varor som avser transport i sådan rörledning för vilken koncession har meddelats enligt lagen (1978:160) om vissa rörledningar eller enligt naturgaslagen (2005:403). Verksamheten ska dock uppfylla kraven för tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag.

18 §

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska pröva frågor om tillstånd till explosiva varor som avser

1. tillverkning, bearbetning, behandling, destruktion, underhåll och återvinning,
 2. annan hantering som sker i anslutning till sådan hantering som nämns i 1,
 3. gränsöverskridande överföring,
 4. import, *och*
 5. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.
4. import,
 5. *export, och*
 6. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.

Frågor om tillstånd till hantering och överföring av explosiva varor i övriga fall ska prövas av den kommun där varorna ska hanteras. Gäller frågan förvaring i flyttbart förråd och ska förvaringen ske i mer än en kommun, ska frågan prövas av den kommun där sökanden är bosatt eller där verksamheten huvudsakligen ska bedrivas.

19 §

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra *och importera* brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen *eller importen* ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl med hänsyn till brand- eller explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion, får tillståndsmyndigheten besluta om nya eller ändrade villkor för tillståndet.

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra, *importera och exportera* brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen, *importen eller exporten* ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

36 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka varor som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning eller av annan orsak ska anses utgöra brandfarliga eller explosiva varor,

2. klassificering av brandfarliga och explosiva varor,

3. brandfarliga och explosiva varors egenskaper och utförande,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring *och import*,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring, *import och export*,

5. åtgärder och försiktighetsmått som anges i 6 §,

6. utredning som anges i 7 §,

7. kompetens som anges i 8 §,

8. föreståndare som anges i 9 §,

9. byggnad, annan anläggning och anordning som anges i 10 § samt att sådan byggnad, anläggning och anordning inte får användas, saluhållas eller säljas om den inte efter kontroll genom teknisk provning, besiktning eller annan undersökning har befunnits vara betryggande från skyddssynpunkt,

10. förvaring och förpackning som anges i 11 §,

11. godkännande som anges i 12 §,

12. vad som ska förstås med plastiska sprängämnen som anges i 13 § samt om hur sådan märkning med spårämne ska ske,

13. information som anges i 14 §,

14. hantering av frågor om tillstånd,

15. att hantering, överföring *eller import* av en brandfarlig eller *import eller export* av en brand-

explosiv vara ska vara förbjuden, om ett sådant förbud är av särskild betydelse med hänsyn till brand- eller explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion, och

16. avgifternas storlek enligt denna lag.

Kommunen får meddela föreskrifter om avgifternas storlek enligt denna lag när det gäller den egna verksamheten.

farlig eller explosiv vara ska vara förbjuden, om ett sådant förbud är av särskild betydelse med hänsyn till brand- eller explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion, och

Prop. 2015/16:94
Bilaga 2

Denna lag träder i kraft den 20 april 2016.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttrande över promemorian lämnats av Riksdagens ombudsmän, Göta hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Kustbevakningen, Statens haverikommission, Inspektionen för strategiska produkter (ISP), Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), Kommerskollegium, Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Socialstyrelsen, Läkemedelsverket, Tullverket, Konsumentverket, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen, Trafikverket, Transportstyrelsen, Sjöfartsverket, Luftfartsverket, Jordbruksverket, Konkurrensverket, Arbetsmiljöverket, Lantbrukarnas Riksförbund, Förbundet Sveriges Hamnar, Kompetenscentrum Energetiska Material (KCEM), M & R Konsulten, Innovations- och kemiindustrierna i Sverige AB (tidigare Plast- & Kemiföretagen) och Sveriges Åkeriföretag.

Arbetsgivarverket, Regelrådet, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Landsorganisationen (LO), Energigas Sverige och Avfall Sverige har avstått från att yttra sig.

Följande remissinstanser har inte hörts av: Svenskt Näringsliv, Företagarna, Svenska Petroleum och Biodrivmedelinstitutet, Brandskyddsföreningen, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Näringslivets Regelnämnd, Internationella Kemikalieseekretariatet, RagnSells, Sveriges Fyrverkeribranschförbund, Sveriges Färgfabrikanters Förening och Swedish Standard Institute (SIS).

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs² att 1, 5, 6, 16, 18, 19 och 36 §§ och rubriken närmast efter 5 § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller hantering, överföring *och import* av brandfarliga och explosiva varor *samt* sådana förberedande åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken *samt* konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Denna lag gäller hantering, överföring, import *och export* av brandfarliga och explosiva varor *och* sådana förberedande *och efterföljande* åtgärder som behövs med hänsyn till brand- och explosionsrisken *och* konsekvenserna av en brand eller en explosion.

Lagens syfte är att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av brandfarliga eller explosiva varor. Lagen ska även förebygga obehörigt förfarande med varorna.

5 §

I denna lag avses med

1. hantering: tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, transport, användning, omhändertagande, återvinning, destruktion, saluförande, underhåll, överlåtelse och därmed jämförliga förfaranden.

2. överföring: varje fysisk förflyttning inom Sverige eller till Sverige från land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor. Förflyttning inom en och samma anläggning utgör dock inte överföring.

3. import: införsel till Sverige från annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.

4. *export: utförsel från Sverige till annat land än land som ingår i EES eller land som enligt avtal*

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (omarbetning).

med Europeiska unionen utgör en del av Europeiska unionens inre marknad för varor.

Krav vid hantering, överföring och import av brandfarliga och explosiva varor

Krav vid hantering, överföring, import eller export av brandfarliga och explosiva varor

6 §

Den som hanterar, överför eller importerar brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna *samt* för att förebygga obehörigt förfarande med varorna.

Den som hanterar, överför, importerar eller exporterar brandfarliga eller explosiva varor ska vidta de åtgärder och de försiktighetsmått som behövs för att hindra, förebygga och begränsa olyckor och skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som kan uppkomma genom brand eller explosion orsakad av varorna *och* för att förebygga obehörigt förfarande med varorna. *Detsamma gäller den som utan att hantera en explosiv vara tillhandhåller en sådan på marknaden.*

16 §

Den som hanterar, överför eller importerar explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Den som hanterar, överför, importerar eller exporterar explosiva varor och den som yrkesmässigt eller i större mängd hanterar brandfarliga varor ska ha tillstånd till det.

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för hantering av brandfarliga varor som avser transport i sådan rörledning för vilken koncession har meddelats enligt lagen (1978:160) om vissa rörledningar eller enligt naturgaslagen (2005:403). Verksamheten ska dock uppfylla kraven för tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag.

18 §

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska pröva frågor om tillstånd till explosiva varor som avser

1. tillverkning, bearbetning, behandling, destruktion, underhåll och återvinning,
2. annan hantering som sker i anslutning till sådan hantering som nämns i 1,
3. gränsöverskridande överföring,
4. import, *och*
5. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets mate-

4. import,
5. export, *och*
6. sådan hantering som Försvarsmakten, Försvarets mate-

rielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.

Frågor om tillstånd till hantering och överföring av explosiva varor i övriga fall ska prövas av den kommun där varorna ska hanteras. Gäller frågan förvaring i flyttbart förråd och ska förvaringen ske i mer än en kommun, ska frågan prövas av den kommun där sökanden är bosatt eller där verksamheten huvudsakligen ska bedrivas.

19 §

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra *och* importera brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen *eller* importen ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl med hänsyn till brand- eller explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion, får tillståndsmyndigheten besluta om nya eller ändrade villkor för tillståndet.

rielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd till.

Tillståndsmyndigheten ska pröva om den som söker tillstånd och dess föreståndare, om föreståndaren ska godkännas enligt 9 §, har förutsättningar för att hantera, överföra, importera *eller exportera* brandfarliga och explosiva varor i enlighet med lagen och de föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Tillståndet ska begränsas till viss tid och innehålla de villkor som behövs för att hanteringen, överföringen, importen *eller exporten* ska ske i enlighet med 1 § andra stycket.

36 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka varor som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning eller av annan orsak ska anses utgöra brandfarliga eller explosiva varor,

2. klassificering av brandfarliga och explosiva varor,

3. brandfarliga och explosiva varors egenskaper och utförande,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring *och* import,

4. undantag från lagens tillämpning i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring, import *eller export*,

5. åtgärder och försiktighetsmått som anges i 6 §,

6. utredning som anges i 7 §,

7. kompetens som anges i 8 §,

8. föreståndare som anges i 9 §,

9. byggnad, annan anläggning och anordning som anges i 10 § samt att sådan byggnad, anläggning och anordning inte får användas, saluhållas eller säljas om den inte efter kontroll genom teknisk provning, besiktning eller annan undersökning har befunnits vara betryggande från skyddssynpunkt,

10. förvaring och förpackning som anges i 11 §,
11. godkännande som anges i 12 §,
12. vad som ska förstås med plastiska sprängämnen som anges i 13 §
samt om hur sådan märkning med spårämne ska ske,
13. information som anges i 14 §,
14. hantering av frågor om tillstånd,
15. att hantering, överföring *eller* import av en brandfarlig eller
explosiv vara ska vara förbjuden,
om ett sådant förbud är av särskild
betydelse med hänsyn till brand-
eller explosionsrisken *samt*
konsekvenserna av en brand eller
en explosion, och
16. avgifternas storlek enligt denna lag.
Kommunen får meddela
föreskrifter om avgifternas storlek
enligt denna lag när det gäller den
egna verksamheten.
15. att hantering, överföring,
import *eller export* av en brand-
farlig eller explosiv vara ska vara
förbjuden, om ett sådant förbud är
av särskild betydelse med hänsyn
till brand- eller explosionsrisken
och till konsekvenserna av en
brand eller en explosion, och
En kommun får meddela
föreskrifter om avgifternas storlek
enligt denna lag när det gäller den
egna verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2016-01-13

Närvarande: F.d. justitieråden Severin Blomstrand och Annika Brickman samt justitierådet Agneta Bäcklund.

Genomförande av det omarbetade direktivet om explosiva varor

Enligt en lagrådsremiss den 17 december 2015 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättsakkunniga Emma Sjöberg.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Justitiedepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 februari 2016

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Romson, Wallström, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Persson, Bucht, Hellmark Knutsson, Regnér, Andersson, Ygeman, Bolund, Kaplan, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Fridolin, Wikström, Hadzialic

Föredragande: statsrådet Ygeman

Regeringen beslutar proposition Genomförande av det omarbetade direktivet om explosiva varor

Rättsdatablad

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EU-regler
Lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarlig och explosiva varor	36 §	32014L0028
